

Testvérek

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!”

Zsoltárok 133.1

Házasság hete

A HŰSÉG SZABADSÁGA

A küldetés

Ige: Mt 28,1-10 és Lk. 24,46-48

Jézus így szólt nekik: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk.”

Kedves Ünneplő Gyülekezet!

Az anyuka örömmel hallgatja, hogy az ötéves kislánya Jézus feltámadásáról és mennybemeneteléről mesél kishűgának. A fiúcska egyszer csak azt mondja:

- ... és amikor Jézus szerencsésen megérkezett a mennyországba, a Mennyei Atya így szólt hozzá: „Fiam, most már maradjál inkább itt fent, mert a végén megint történik veled valami baj!”

Az elmúlt vasárnap, Virágvasárnap volt. Egy sorozatot kezdtünk el, melynek azt a címet adtuk: gyülekezeti családom megajándékoz engem. Az első bizonyítékban arról halottunk, hogy gyülekezeti családom megajándékoz engem Isten erejével, amely által élhetek. Megláttuk, hogy Isten erejét Isten magasztalása által kaphatjuk meg.

Ma a második ajándékot szeretném kibontani, hogy ebből az ajándékból mindnyájan kaphassunk. Gyülekezeti családom megajándékoz engem Isten céljával, amiért élhetek, azaz küldetéssel.

De kezdjük az elején, a húsvéti történettel, amely elválaszthatatlan az előző napok eseményeitől. Nagypénteken, az istentiszteleten arról hallhattunk, hogy Jézust kegyetlenül megkínózták, majd két másik emberrel együtt kivégezték a Golgota hegyén. Azonban a temetést nagyon gyorsan el kellett végezni, mert az esthajnalcsillag megjelenésével elkezdődött a Páska ünnep, az Egyiptomból való szabadulás emlékünnepe.

Az asszonyok feladata lett volna, hogy Jézus testét bebalzsamozzák, de erre már nem volt nagypénteken idő. Ezért harmadnap, a hét első napján virradatkor az asszonyok legelőször ezt akarták elvégezni. Az evangéliumok leírása szerint az asszonyok ezt már nem tudták megtenni, mert a sír üres volt.

Azt lehet erre mondani, hogy az üres sír még nem bizonyítja Jézus feltámadását, hiszen akár el is vihették titokban onnan a holttestet. Ezt a csalást akarták a főpapok és a farize-

usok megakadályozni, ezért lepecsételték a sírt, azaz hitelesítették a sír lezárását. Tulajdonképpen ők maguk bizonyították, hogy Jézus testét senki sem lopta el, hanem Isten támasztotta őt fel a halálból. (Mt 27,65)

Ezen túlmenően Isten újabb bizonyítékokat is adott az asszonyoknak és a tanítványoknak arra, hogy Jézus valóban feltámadt.

Azt is olvassuk, hogy a sírhoz érkező asszonyokat egy mennyei követ, egy angyal megszólította. Az angyal három dolgot tesz:

1. Bízattja az asszonyokat, hogy ne féljenek a küldetéstől. Bátorítja őket azzal, hogy Jézussal Galileában újra találkozni fognak. Bátorítja őket, hogy tudjanak hinni.

2. Elmondja nekik, hogy mi történt Jézussal. Elmondja az angyal, azért nincs a sírban Jézus, mert feltámadt a halálból. Beszél az angyal az asszonyokhoz, mert a hit hallásból van. A hithez, nem elég az, hogy nem látják Jézus testét a sírban. A hithez hallani kell az örömhírt, hallani kell az evangéliumot

3. Feladatot ad nekik. Menjenek el, mondják el, és adják tovább a jó hírt ők is, hogy Jézus feltámadt a halottak közül. Az asszonyok komoly feladatot kapnak. A bizonyítékkal erősödni fog a hitük.

„Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól” – folytatódik húsvét vasárnapjának története. Természetesen megrettentek attól, amit láttak, és amit hallottak. De már nemcsak félelem, hanem öröm is volt a szívükben. A kapott feladatot, küldetést teljesíteni akarták: el akarták mondani a tanítványoknak a hírt: Jézus él! Jézus feltámadt!

Ekkor szembejött velük Jézus, és az angyalhoz hasonló módon szólt az asszonyokhoz. Jézus is ugyanazokat a dolgokat teszi:

1. Először is bízattja őket. „Ne féljete!” – mondja.

2. A feltámadásáról nem beszél, hiszen kézzel fogható módon ott áll az asszonyok előtt, akik meg is ragadták a lábát.

3. Feladatot ad nekik. Menjenek el,

mondják el, és adják tovább a jó hírt ők is, hogy Jézus feltámadt a halottak közül.

Ősidők óta nagyon fontos szerepe van a tanúknak és a bizonyítékoknak. A tanúk és a bizonyítékok együtt vannak Jézus feltámadására. Az asszonyok, majd később a tanítványok is látják a bizonyítékokat. Először az asszonyok, majd később a tanítványok is találkoznak a feltámadott Jézussal. Ezért ők mindnyájan hiteles tanúk. Bármennyire is hihetetlen az, hogy az a Jézus, akit nagypénteken keresztre feszítettek, eltemettek, harmadnapon, húsvét hajnalán feltámadt és él, mégis igaz, mert több hiteles tanú egybehangzóan tanúvalomlásával bizonyítja.

Lukács így írja le a feltámadott Jézus szavait: „a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk.” A tanítványok pedig valóban felvállalták azt, hogy tanúk lesznek, hogy beszélnek mindazokról a dolgokról, amiket láttak, hallottak és megtapasztaltak Jézussal kapcsolatban.

Volt sokszor, amikor a hitvallástétel nem volt könnyű, amikor kigúnyolták Jézus követőit, vagy megfenyegették őket. Péter és János egy alkalommal ezt mondja: „... nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk.” (ApCsel. 4,19-20)

Lehet úgy is gondolkodni, hogy nem foglalkozom azzal, hogy beszéljek az élő Jézus Krisztusról az embereknek, és csak az számít, hogy én mit hiszek. Urunk azonban küldetést akar nekünk, benne hívó embereknek adni. Küldetés, amiért élhetünk. Mert Krisztus nemcsak értem és érted halt meg, nemcsak értünk támadt fel a halálból, hanem minden emberért, hogy mindenkinek lehessen üdvössége, aki hisz őbenne.

János apostol levelében így ír: „Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemünkkel láttunk,

amit megfigyeltünk, amit kezünkkel is megtapintottunk, azt hirdetjük az élet igéjéről. Mert megjelent az élet, mi pedig láttuk, és bizonyosságot teszünk róla, és ezért hirdetjük nektek is az örök életet, amely azelőtt az Atyánál volt, most pedig megjelent nekünk. Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömünk teljes legyen.” 1Jn. 1,1-4

János azt a felelősséget érzi át, hogy a másik ember üdvössége, a te üdvösséged azon múlik, hogy ő beszéle Krisztus kereszthaláláról és feltámadásáról vagy sem. Nekünk pedig ugyanez a felelősségünk, feladatunk és küldetésünk: ne féljünk, hanem menjünk el, és mondjuk el családunknak, szomszédainknak és mindenkinek, hogy Jézus Krisztus értük is meghalt, értük is feltámadt húsvétkor a halálból, hogy ha hisznek benne, akkor örökéletük van!

Urunk ma megajándékoz bennünket gyülekezeti családunkban Isten céljával, amiért élhetünk. Megajándékoz bennünket küldetéssel. 1Tím. 2,4 Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.”

Minden ember üdvözüljön. Nemcsak én, és nemcsak te. Nemcsak az, akit szeretünk, hanem minden ember. Még az is, aki ellenséges velünk szemben. Isten azt akarja, hogy a rosszakaróink is üdvözüljenek, és eljussanak az igazság megismerésére. Ebben a tervében pedig Urunk téged is használni akar, neked is feladatot akar adni.

Urunk három dolgot tesz velünk és értünk ezen a húsvéti ünnepen:

1. Bízgat minket, hogy ne féljünk a küldetéstől, amit ránk bíz. Mert ez a küldetés olyan célt ad az életünknek, amiben helyet és értelmet nyer a munkánk, amit sokszor talán taposómalomnak érzünk. Értelmet nyer küldetésünk által mindaz a nehézség, sőt, betegség, amivel nap mint nap küzdünk. Értelmet nyer az, hogy a fiatal még erős és tele van lendülettel és reménnyel. Értelmet nyer az, hogy a felnőttnak sok tapasztalata van, de a végtelenségig le van terhelve a hétköznapi életben. És Isten küldetése által értelmet nyer az idős ember gyengesége és hajlott kora is. Értelmet nyer

mindaz, aminek még eddig nem táltuk meg az értelmét, hogy mit és miért kell mondanunk vagy tennünk.

2. Másodszor Urunk elmondja nekünk, hogy mi történt vele húsvétkor. Évről évre eljövünk az ünnepen a templomba. És legyünk őszinték: sokan csak a nagy ünnepeken jönnek el istentiszteletre. Ezért évről évre sokan vannak, akik csak a karácsonyi születés-történetet és a húsvéti feltámadás-történetet hallják a Bibliából. De ez mégis nagyon fontos. Keresztényen hitünknek ez a lényege: hisszük, hogy Krisztus értünk született, helyettünk, miattunk és értünk halt meg, harmadnapon pedig a mi üdvösségünkért támadt fel a halálból.

Azért hangzik újból és újból az evangélium, hogy erősödjék a hitet, és e hitben életetek legyen Krisztus nevében. Jn. 20,31

3. Harmadszor pedig Urunk feladatot ad nekünk, küldetést. Célt, amiért élhetünk. Amit megértettünk, amiben hiszünk, arról beszéljünk másoknak, beszéljünk az embereknek. Ez a bizonyágtétel, amikor beszélek a hitemről. Bizonyágtételünk által megerősödik hitünk, és megmenthe-

tünk, üdvösségre segíthetünk másokat.

Legyünk őszinték: ugye, jót akarunk gyermekeinknek és szeretteinknek. A legnagyobb jót akkor tesszük velük, ha bizonyágtételünk által hitre segítjük őket.

Ellenségeinkkel is így tehetünk a legjobbat, ha hitre segítjük őket. Ha pedig ellenségeink hívókké lesznek, akkor többé már nem lesznek ellenfeleink, hanem testvéreink a hitben.

Az elmúlt héten gyülekezeti családunk megajándékozott minket Isten erejével, a magasztalással, amely erőt ad nekünk, mely által élhetünk. Ma gyülekezeti családunk megajándékozott minket Isten céljával, a küldetéssel, amiért élhetünk.

Még három ajándék vár felfedezésre. Még három istentiszteleten fogunk arról hallani, hogy gyülekezeti családunk mi mindennel ajándékoz meg minket. Jöjjetek el a jövő héten is, hogy részesei legyetek a következő ajándéknak!

Loment Péter lelkész

Elhangzott 2013. március 31-én húsvétvasárnap

Húsvéti ünnepi istentiszteletek

Nagyszerda (április 1.)	18:00	Bűnbánati Istentisztelet	Gyülekezeti ház
Nagycsütörtök (április 2.)	18:00	Bűnbánati Istentisztelet	Gyülekezeti ház
Nagypéntek (április 3.)	9:00	Istentisztelet	Bocskai téri Templom
Nagyszombat (április 4.)	18:00	Bűnbánati Istentisztelet	Gyülekezeti ház
Húsvét vasárnap (április 5.)	9:00	Istentisztelet Úrvacsorával	Bocskai téri Templom
	18:00	Istentisztelet	Gyülekezeti ház
Húsvét hétfő (április 6.)	9:00	Istentisztelet Keresztelővel	Bocskai téri Templom

2025. év a számok és a missziói munkaterületek tükrében:

Hálával mondhatjuk el, hogy 2025-ben is hordozott, megtartott bennünket az Úr. Szívvel köszönjük mindenkinek az imádságát, szívvel jövő alkalmi vagy rendszeres szolgálatát! Köszönjük az adományait, mellyel segítettek a gyülekezetünk szolgálatát és Isten országának ügyét ezen a helyen!

Presbitérium és elnökség munkája:

A presbitérium 2025-ben 7 alkalommal ülésezett. Összesen 95 határozat született. A negyedéves számvizsgálatok megtörténtek. A bizottságok előkészítették a presbitérium döntéshozatalait. Az ülések imádságos, jó légkörben zajlottak. A gondnokok szolgálatáért, szakértelméért, és presbitereink elkötelezettségéért hálásak lehetünk. Egyházlátogatás volt, a gyülekezet működését és gazdálkodását rendben találták.

Személyi változások:

Szabóné Juhász Erzsébet pénztáros nyugdíjba vonult, februártól Nagyné Kocsis Gabriella vette át a feladatait. December elsejétől Gellén Máté beosztott lelkész önálló lelkészként folytatja szolgálatait a Váncsodi Református Egyházközségben. Isten áldása kísérje új feladataikban őket!

Hittanoktatás decemberi adatok:

	Csoportok száma	Létszám	Intézmények száma	Hitoktatók száma
Egyházi intézmény	17	476	1	4
Kötelezően választható állami iskola	18	139	3	2
Fakultatív hittan (Óvodai és gyülekezeti)	8	73	5	1
Összesen:	43	688	9	5

Hittanoktatók száma a tanév során egyel csökkent, emiatt több csoportnál évközi hitoktatóváltásra volt szükség. (5 hitoktató találkozik hetente közel 700 gyermekkel 43 csoportban 9 helyszínen!) Imádkozzunk a szolgálatukért! A gyermekistentiszteleti szolgálatot 6 önkéntes munkatárs végezte hűségesen. Köszönjük a szolgálatukat és a szülők bizalmát!

Diakónia, látogatások:

Köszönjük mindazoknak, akik a diakóniai szolgálat valamelyik formájában részt vesznek!

A Fazekas Gábor idősek Otthonában hetente, a Szent Kamill idősek Otthonába kéthetente, a Kastélyház Idősek Otthonában alkalmanként tartottunk istentiszteleteket. Ebben a szolgálatban 2 lekipásztor és egy önkéntes munkatársunk vett részt.

katársunk vett részt.

6 önkéntes látogató munkatárs regisztrálta a látogatóit. Többen végezték regisztráció nélkül is ezt a szolgálatot. A regisztrált látogatások száma 420 alkalom. Az általuk látogatottak száma 85 fő volt. A regisztrált telefonos beszélgetések száma 957 volt. Leírt, kinyomtatott igehirdetéseket összesen 1.040 példányban juttattunk el idős gyülekezeti tagjainkhoz.

Karácsony előtt az alábbi adományozási lehetőségeket koordináltuk: Iskolásainkkal a Református Szeretetszolgálat által szervezett Szerettedoboz és a Nyilas Misi akcióhoz kapcsolódottunk. Ezen kívül 35 tartósélelmiszer csomaggal tudtuk segíteni a helyi rászoruló családokat. A hittanosok megajándékozására 400 ajándék készült. Ráfordítás: 500. 400 Ft volt. E célra érkezett adomány: 282.000 Ft volt. Templomunk közüzemi díjaira 119.000 Ft adomány érkezett. Erdélyi árvízkárosultaknak 393.600 Ft gyűlt össze. Tiszaföldvári templom szószékének felújítására: 147.200 Ft-ot gyűjtöttünk és továbbítottunk.

A lepramisszióért felelős testvérünk Gyulai Edit. Családjával együtt szeptemberben egy lepramissziós munkatársi hétvégén vett részt Kisoroziban. Köszönjük a lepramisszióra szánt adományait és a szolgálatért mondott imádságaikat. A január utolsó vasárnapi perselypénzből, valamint egyéni adományokból 190.255 Ft gyűlt össze a lepramisszió javára.

Tartottuk a kapcsolatot a Tiszafüredi Szivárványház lakóival. Két alkalommal kis gyülekezeti delegáció is látogatást is tett náluk. Ők is látogatást tettek két itteni családnál. Köszönjük azoknak, akik ezt a kapcsolattartást a szívükön viselik!

Szeretevendégségekre 10-12 alkalommal került sor. Köszönjük azoknak, akik szívesen sütöttek, hozzájárultak vagy segítenek az asztalok körüli szolgálatnál, rendrakásnál!

A keresztelelési, házassági és konfirmációi évfordulókat 2025-ben is számontartottunk, egy önkéntes munkatársunk segítségével levélben köszöntöttük őket.

Iskolai csendesnapot tartottunk a Református Szeretetszolgálat munkatársainak szolgálatával a menekültmisszióról.

Ökumenikus alkalmak:

Az Ökumenikus imahét

November 1-én kegyeleti, augusztus 20-án újkenyéri ökumenikus istentisztelet.

Havi rendszerességgel működött az ökumenikus lelkesi imakör a városban szolgáló hat gyülekezet lelkesei között.

Imakörök, tematikus csoportok:

Hétfői imakör (hetente). Találkozásai rendszeresek. Alkalmanként 7-8 fő vesz részt. A szeretetvendégségek szervezésében, az imaséták és a gyermekhét megvendégelésénél is az Ő segítségükre támaszkodtunk.

Pénteki imakör (kéthetente) önkéntes munkatársak szolgálatával működött.

Férfikör (kéthetente). Alkalmanként 7-8 fő részvételével működött ősztől tavaszig.

Presbiteri imaóra (havonta) működött.

Pedagógus bibliaóra (havonta) működött. A tanév-

kezdő, tanévzáró és félévi értekezleten, és csendesnapokon volt alkalmunk egy kicsit mélyebben átgondolni egy-egy lelki témát.

Ifjúsági munka: Élő kövek ifi 2025-ben is heti rendszerességgel működött. Egy generációváltás történik a csoportban, pillanatnyilag kevesen vesznek részt rendszeresen az alkalmakon. De a téli és nyári táborozásokra örömmel jönnek. A tanév ideje alatt decemberig működött szerdánként a „Kisifi” 6-7 osztályosoknak, valamint a Gimnáziumban egy fakultatív hittanóra. A kisifi és gimifi az ifjúsági lelkész elmenetele (december 1.) óta szünetel, a fiataloknak lehetőségük van az Élő Kövek csoporthoz csatlakozni. A csoport két csendesnapon vett részt az egyházmezejében. Szolgáltak a konfirmandusok bemutatásának alkalmán, valamint karácsony előtt egy kis csoportjuk látogatást tett a Kastélyház Idősek Otthonában.

Szeretgető baba-mama kör: Új csoport! Ősz óta havonta kétszer találkozunk a kisgyermekes anyukákkal és babákkal. Célja: Otthonra találjanak a legkisebbek a gyülekezetben. Lehetőséget ad arra, hogy a keresztelés után folyamatos legyen a kapcsolattartás a családokkal. Nagy az érdeklődés a csoport iránt! Köszönet illeti a segítő munkatársakat!

Felnőtt konfirmáció: A februártól májusig tartó tíz alkalomból álló kurzus iránt 2025-ben is volt érdeklődés.

Szülők iskolája: Új alkalmosorozat. A tavaszi időszakban tartottuk iskolásaink szülei számára. Nevelési és hitéleti témákkal készültünk.

Zenei szolgálatok: Kántorunk Csukásné Bernáth Krisztina kántor biztos segítség volt a zenei szolgálatok szervezésében: Az istentiszteletek, az esküvők, a táborok, a Bárka Zenekar és Vegyes Kar szervezése, reggeli áhítatokon történő szolgálatok, próbarendek kialakítása ráhárult. A Vegyes Kar a nagy ünnepek alkalmával és a Díszpolgárok az Orgonáért Koncerten szolgált. Az iskolai énekkar szolgálatát is többször hallhattuk: egy családi vasárnapon, Díszpolgárok az Orgonáért Koncert, adventi gyertyagyűjtáson. A pedagógusokból álló kórust az ökumenikus imahéten és a Hálaadó istentiszteleten hallottuk. A Bárka zenekar kb. két hetente szolgált a vasárnapi istentiszteleteken. Emellett a közös téli és nyári táborozáson, a gyerekhéten, a Bárkarácsonyon, és Szenteste is számíthattunk rájuk. Bekapcsolódott gyülekezetünk a „Bach mindenkinek” programsorozatba. Egyéb koncertek is voltak: Zséka és Balogh Szabolcs dicsőítő koncertje, Vonósegélytes adventi szolgálata. Köszönet illet mindenkit, aki részt vett a zenei szolgálatokban!

Egyházi iskola és gyülekezet kapcsolata:

Egyházi iskolásainkkal 9 családi vasárnapon és további 4 ünnepi alkalmakon (tanévnnyitó, tanévzáró, ballagás, hálaadó istentisztelet) hallgattuk együtt Isten Igéjét.

A gyülekezet és iskola munkatársainak, közös szolgálatának most is kiemelkedő eseménye volt a nyári napközis gyerekhét.

Hétfőnként a reggeli áhítatokon Isten Igéjével indulhat el a heti feladatok felé kicsi és nagy.

Csoportos imasétákkal készültünk a nagy ünnepekre.

Az első osztályosok családtagjait egy kötetlen, szeretetvendégséggel egybekötött alkalmon fogadtuk be a gyülekezetbe.

A leendő első osztályosoknak szervezett „Csodavár” alkalmon Igével és hitéleti foglalkozással szolgáltunk a

gyerekeknek és a szülőknek.

Ötödik éve szervezzük a konfirmáló fiataljainknak havi rendszerességgel az „Ébresztős” áhítatokat, őszi konfirmandus napokat Mátraházán és januárban a konfirmandusok gyülekezet előtti bemutatását. Fontosnak tartjuk, hogy a tanév elején a konfirmandusok szüleivel is találkozzunk.

Összesen egy státuszban 2 iskolalelkész segíti az iskola hitéleti feladatainak ellátását.

Együtt adunk hálát az iskola vezetőivel és munkatársaival az elmúlt 30 évért, hogy Isten megtartó kegyelme hordozta és kiteljesítette közös szolgálatunkat. Számos rendezvény teszi különlegessé a jubileumi tanévet.

Temető működése: A Paraklétosz Nonprofit KFT gazdálkodása jó volt. A tulajdonosok és a KFT munkatársai közt is az együttműködés jó. Temető Felügyelőbizottsági és Tulajdonosi gyűlés 5 alkalommal volt. Beruházásokra is sor került: Több útszakaszra aszfalt és zúzottkő borítás került. Veszélyes fák kivágására is sor került. Elkészült a harmadik urnafal. Szükségessé vált a temető területének bővítése és új felvételi iroda építése. Ezügyben tárgyalások folynak.

Gyülekezeti iratterjesztés, könyvkiadás: Gyülekezeti iratterjesztésünk alacsony forgalom mellett is működött. A könyvadását a munkatársak hűségesen végzik. Gyülekezeti újságunk 4 száma, számonként 1000 példányban jelent meg.

Szórványok helyzete:

Hajdúvid: Nem változott. Az istentiszteletek helyszíne a Községi Ház. Az istentiszteleteken résztvevők száma: 4-6 fő. Az óvodában hetente van hittanoktatás.

Pród: Az istentiszteletek helyszíne a művelődési ház. A havonta esedékes istentiszteletek előtt szórólapok kihordásával hívogatunk az alkalmakra. Ennek ellenére csak néhány alkalommal tudtuk megtartani az istentiszteletet.

Keresztelesek száma: 25 felnőtt, 91 gyermek keresztelezésre került sor.

Konfirmálók száma: 41 fiatal, 9 felnőtt tett konfirmációi fogadalmat.

Házasságkötések száma: 10 pár kérte Isten áldását.

Temetések száma: 32 elhunyt

Úrvacsorázók száma: 1300

Választói névjegyzékbe felvettek száma: 478

Egyházfenntartói járulék fizetők száma: 395

Egyházfenntartói járulék átlaga: 29.000 Ft/fő

A készpénzforgalom a lakosság körében csökkent. Nagyon jó, hogy már vannak, akik rendszeres átutalásként állították be az egyházfenntartás és a perselypénz fizetést is.

Fejlesztések:

Az előregedett projektorok helyett ledtévétet szerezünk be az iskolával közösen. Az új eszköz beszerelésével kapcsolatos villanszerelési munkálatok elvégzése megtörtént.

Sor került a templom belső lábazatának javítására és festésére.

Összeállította: Lomentné Szopkó Tünde lp.

Elhangzott a gyülekezet előtt: 2026.01.18.

„Az Istenre figyelő szabadság”

Lepramissziói beszámoló a hajdúböszörményi Bocskai Téri Református Gyülekezetben a 2025. évről

A 2026-os Lepramissziói vasárnap Bibliaolvasó kalauz szerinti üzenete Jn 7,1-10.

7. „Titeket nem gyűlölhét a világ, de engem gyűöl, mert én arról tanúskodom, hogy a cselekedetei gonoszok.” Mondja Jézus testvéreinek, akik a jeruzsálemi nyilvánosság vágyával kísértik. Jézus azonban Istentől kapott feladatát csendben teljesíti.

Riskóné Fazekas Márta, a Lepramisszió -Magyarország vezetője, a vasárnapi igeszakasz megfogalmazója kiemeli, hogy hatalmas ajándék a belső, Istenre figyelő szabadság, amikor nem félünk, nem függünk az emberi véleményektől. És csak Jézus tanításával a szívünkben élünk és cselekszünk.

Adjunk hálát, hogy ezen a különleges napon a figyelem a leprabetegségre irányul, és azokra, akik elszenvedői ennek a kórnak! Imádkozunk, hogy még többen csatlakozzanak hozzánk! Ebben az évben is imádságban hordoztuk a lepra áldozatait, s imádkoztunk azokért, akik ápolják és gyógyítják őket. A közös ima felhangzott a helyi imaközösségben, az otthon csendjében, szolgatársam, Szabó Margitka szociális otthonában, a magyarországi önkéntesek missziói hétvégéjén, imádkoztunk a heti Imafonál segítségével, melyet Sári Éva munkatársunk küld hűsége.

A Lepramisszió- Magyarország 4 perifériás, elmaradott országban teljesít külmisziós keresztény szolgálatot: Kongóban, Indiában, Bangladesben és Mianmarban. Az

utóbbi országban rendkívüli megpróbáltatások között, egy véres katonai junta árnyékában, fegyveres csoportok között, ahol a belső menekültek száma meghaladja a 3,5 milliót, kb. 20 millió ember él a létminimum alatt. Ebben az évben hatalmas, 7,7 erősségű földrengés rázta meg az országot, több ezer áldozatot, sebesültet követelve, épületek váltak a földdel egyenlővé, köztük a missziói iroda és műhely is. Mindezek a megpróbáltatások a betegség melegágyai. Támogatásuk kiemelt figyelmet érdemel.

Hajdúböszörményi Bocskai téri Református Egyház-
községünk 2025. január utolsó vasárnapi perselypénze: 113.255 Ft volt, egyéni adományok 6 testvérünktől érkezett a lelkészi hivatalba: 57 000 Ft; célzott adományok: 20.000 Ft. **Összesen: 190.255 Ft** éves adományt utaltunk át az elmúlt év folyamán a külmiszióban végzett áldozatos munkára.

Hálásan köszönjük az értő fülű és érző szívű testvéreink támogatását, az imádságban hordozott ügyet. Soli Deo Gloria!

A külmiszió számlaszáma: **OTP 11702036-20705549**

Várjuk további testvéri adományait! **10.000 Ft** szükséges ahhoz, hogy egy közepesen fertőzött beteg teljes gyógyulást kaphasson, megkezdhesse a célzott kezelést!

„Minden munkátokat szívvel-lélekkel végezzétek, mint akik nem embereknek, hanem az Úrnak dolgoztok.... Krisztust, az Urat szolgáljátok. Kolossé 3,23-24

Hajdúböszörmény, 2026. január 14. Gyulai Edit

Túrmezei Erzsébet – Isten műhelyében

Olyan jó élni Isten műhelyében,
ott formáltatni hűsége kezében
kemény vésővel, döngő kalapáccsal,
szerető, szelíd, szent simogatással.

Látni, hogy íme szobrok száza készül,
néhány vonással naponta egészül.
A Mester keze percre sem pihen meg.
Eszközei munkálnak, nem pihennek.

Tudni, hogy kemény, ormótlan kő voltam,
akaratjára soha nem hajoltam,
dacos énemről lepattant a véső.
És hálát adni, hogy még most sem késő.

Csodálni Őt, amint szeretve fárad,
amint nem sajnál drága életarat
odaadni, értem és odaadni másért:
egy megtörésért, hozzáfordulásért.

Csodálni Őt, ki annyi büszke lelket
szeretetével örök rabul ejtett.
Sziklatömböket döntött le a porba,
hogy átformálja szépséges szoborba.

Igen, csodálom Őt. Csak Őt csodálom.

Közreadta: Szabó Margit

Nem vér köt össze...

Nem vér köt össze, mégis testvér,
csendes, mély erő, halk rezdülés.
Nem kell sok szó, elég a jelenlét,
elég egy melengető érintés, ölelés.

Az ige szárnyain érkezik a béke,
egy kéz emel, ha meggyengül lelkünk.
Bennünk a hála szívárványra talál,

Felhők mögül felragyog fényünk.

Hány nap, hány hónap vagy hosszú év,
két lélek, ha szívnek húrjain zenél,
bármerre sodorja egymástól az élet,
a szeretet megmarad, a hit és a remény.

Nagy Sándorné Margitka

Mi újság?

Lázárné Esztike

A most bemutatásra kerülő testvérünket, Lázárné Esztikét is id. Szabó Márton, Marci bácsi ajánlotta figyelmembe, amiért nagyon hálás vagyok neki, azon túl is, hogy sikerült áthidalni egy határidőből való kicsúszást és azért is, mert olyan jó beszélgetés alakult ki a riport írása alatt, de főleg utána, hogy az számomra felért egy pszichológiai üléssel. Esztike valószínűleg jobban meggondolja ezután, hogy kinek mond igent egy felkérésre!:)

Esztikét komoly, megfontolt embernek ismertem meg, akinek több idő kell a megnyíláshoz, és ahogy ő fogalmazott magáról, „nem vagyok a szavak embere”, ő inkább a tettein keresztül mutatja meg a benne levő hitet, szeretetet. Az jutott az eszembe, hogy több testvérnek kellene a riportírás szolgálatát végeznie, mert akkor nemcsak több riport lenne az újságunkban, de sokkal jobban megismernék, meg is értenék egymást a gyülekezeti tagok. Bay Jánosné Marika, akivel szintén nagyon hamar egy hullámhosszra kerültünk a beszélgetésünk alatt, így vélekedik Esztikéről: Nagyon rendes, komoly asszonynak ismertem meg. Hasonló helyzetben is vagyunk, a gondolkodásunk is egyezik, így könnyen megértjük egymást és az egyházi dolgokat, a családi eseményeket is meg tudjuk beszélni.

-Mi újság?

Várom a tavaszt, hiszen hosszú volt a tél. – hangzott az első kérdésre a tömör válasz, mellyel bizonyára sokan egyetértenek.

- Mióta tagja gyülekezetünknek és hogyan változott a hite, illetve a bekapcsolódása a szolgálatokba?

Tíz éve körülbelül, hogy ebbe a gyülekezetbe járok. Gyermekkorom óta hitben élek, édesanyám a hit közelében élt, a Kálvin téri gyülekezetbe jártunk, ott is konfirmáltam. Tíz éve halt meg a férjem, s azóta járok a Bocskai téri gyülekezetbe, ez van közelebb hozzám. Úgy éreztem, hogy itt a helyem, amikor egyedül maradtam. Több kiránduláson vettem részt, az egyik a bodai volt, a Baltazár kúriába tett látogatás. A Mai íge című keresztyény lapot hordtam egy évig, ez is egy szolgálat volt, igaz nem a gyülekezet keretén belül. A hitem növekedett amióta ide járok.

- Mit ad a Bocskai téri gyülekezetbe tartozás?

Befogadó gyülekezet, több ismerőst is szereztem, amióta ide járok. Itt keresztelték meg két unokámat és két dédunokámat is. – meséli örömmel Esztike.

-Mennyire tudja a hit megtartó erejét, Krisztusunk értünk hozott áldozatát, ingyen kegyelmét, az örömhírt átadni családjának, környezetének?

A példa az meg van, úgy gondolom látja a családom, hogyan alkalmazom a hitemet, hiszen mindennek az alapja a szeretet. Tapasztalják, hogy értük élek, mindent értük teszek. Sütök, főzök nekik, kívánságuk szerint. Amiben tudok, segítek. Úgy érzem szeretetteljesen, segítőkészséggel közeledek mindenkihez. Ezen keresztül látsszik meg a hitem a környezetem számára is. Ebben bízom. – mosolyodik el szerényen riportalanyom.

-Milyen kedvenc időtöltései vannak?

Itt egy picit megtorpan, elgondolkodik, hogy mi is tartozik a kedvenc időtöltések közé. S számomra kiragyog a válaszából mindaz, amiről az előzőekben beszélt.

A hobbikertben, valamint itthon is a kertben való foglalatosság a szívemhez közeli tevékenységek. A főzés a családomnak, háziállatok ellátása. De keresztrejtvényt is szeretek fejteni, a sudokut is kedvelem.

Kedvenc énekeim a 711-es: Ím nagy Isten, most előtted szívem kitérom... És a 770-es: Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van...

Kedvenc igéjét egy szép, míves fakorongon mutatta meg, melyet a napi munkálatok folyamán is lát: Minden gondotokat ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. 1 Péter 5.7.

Tardiné Szilvi

A feltámadását követően Jézus ezt mondta:

És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Jn 14,3

Jn 14,3

Jóban és nehézségekben is együtt

Madarász Isti filmrendező és felesége, Kerekes Mónika szerkesztő volt a vendége a Bocskai téri Református Gyülekezet házasság heti programjának. A párt életükről, kapcsolatukról kérdeztük.

– *Hogyan kezdődött kettőjük közös története?*

Mónika: Mind a ketten úgy döntöttünk 1994-ben, hogy jelentkezzünk a Magyar Continental Singers együttesbe. Miskolcon egy próbatáborban találkoztunk először, ahol rögtön barátok lettünk. Ez három évig tartott, majd ez az ismeretség alakult át szerelemmé.

– *Hogyan emlékeznek az esküvőre? Milyen emlékeket őriznek életük ezen eseményéről?*

Isti: Az évtized legmelegebb napját éltük meg, a vendégek ájuldoztak. Egyébként nagyon jó volt, a menyasszony pedig tündökölt. Amikor a barátságból szerelem lett, az első nap megbeszéltük, hogy összeházasodunk az egyetem végén, végül ez meg is történt. Az elejétől tudtuk, hogy ez életünk végéig fog tartani.

Ki kell állni a hitünk mellett

– *Milyen mintát hoztak a házasságba a saját családjukból?*

Mónika: Nekem elváltak a szüleim, még amikor kisgyerek voltam, éppen ezért többnyire negatív érzésem volt a házassággal kapcsolatban. Nem is feltétlenül vágytam a férjhezmenetelre kicsiként, viszont az édesanyám keresztény volt, és mindig biztatott arra, hogy bízzak abban, lehet ez másképpen is. Amikor a leendő férjemet megismertem, akkor nem volt kérdéses, hogy a kapcsolatunk működni fog.

Isti: Én egy keresztény családban nevelkedtem, ahol édesapám gyülekezetvezetőként szolgált, de nagyapám és édesanyám is ezt a tisztelet látta el. Többnyire jó házasságokat láttam magam körül: ezek mind Istenfélő kötelek voltak, ami nekem természetes volt. Az volt a furcsa, amikor rájöttem, hogy sokan nem így élnek meg a házasságukat.

– *Önök mit tanultak egymástól a házasságukban?*

Isti: Azt tanultam meg, hogy vannak olyan pillanatok, amikor érdemes az embernek kiállni amellett, amiben hisz és amit jónak tart, és ezért akár konfliktust is érdemes felvállalni, ha az előrevisz és építő

szándékú.

Mónika: A házasságunk majdnem huszonöt éve tart, nagyon sok mindent átvettem a páromtól. Ő sokkal szelídebb ember, mint én, így megtanultam finoman és szeretettel fogadni a kritikát.

A pozitív dolgokra koncentrálnak

– *Minden házasságban vannak nehezebb időszakok. Ezt hogyan küzdik le?*

Isti: Egyetértek azzal, hogy minden házasságban vannak nehezebb időszakok. Az a jó, hogy mi bármin mentünk keresztül, a köztünk lévő kötelék és összetartozás nem sérült. A kapcsolatunk soha nem romlott meg igazán. Ezeken a helyzeteken úgy tudtunk továbblépni, hogy összezártunk. Azt mondtuk, hogy bármi tombol odakint, a mi kis családjunk egymásnak van; amikor elmúlnak a viharok, közösen megyünk tovább. Hála Istennek, közöttünk nagy szakadékok sosem keletkeztek, ezért mindig kitartottunk és a mai napig is kitartunk egymás mellett.

– *Az örömeiket hogyan élnek meg?*

Mónika: Alapvetően mind a ketten hálás természetűek vagyunk, tehát egyrészt érzékeljük a jót magunk körül, másrészt megpróbáljuk megélni a szép pillanatokot. Hamar túllépünk egy-egy nehézségen, inkább a pozitív dolgokra koncentrálnak.

– *A hit mennyire kell, hogy jelen legyen egy jó házasságban?*

Isti: Az alapjaink a hitben gyökereznek. A házasságunk fundamentumát az képezi, hogy tudjuk, Istentől adatott ez a kapcsolat. A gyerekeinket is így neveljük, valamint gyülekezetbe járunk, imádkozunk. A hit leginkább az életfelfogásunkban van jelen. A Teremtő az, akinek a kezében van az életünk, ő az, aki vigyáz a házasságunkra, tőle jönnek a jó dolgok. Ez erősen áthatja az életünket. Családon belül folyamatos az őszinte kommunikációnk. Ez is nagyon fontos a mindennapjainkban.

– *Mit fogalmaznának meg a fiatalok számára a házassággal kapcsolatban?*

Isti: Ha szeretik egymást, vigyázzanak a kapcsolatukra. Bármi jön, együtt, ketten minden akadályt le tudnak küzdeni, és meg tudják élni a szép pillanatokot is.

Bertalan Erzsébet

Házasság Hete a Mátrában

A házasság hete alkalmából elutaztunk a Mátrába. Jegyospárként érkeztünk, ez volt a harmadik téli táborunk. Amikor az első közös alkalomra mentünk, mindössze fél éve ismertük egymást. Talán picit izgultam is, hogy miért is vagyunk mi itt? Mit keresünk mi az akár 30-40 éve házások között, és már akkor láttam, hogy ez rajtam kívül senkinek nem furcsa, hiszen egy befogadó közösség várt bennünket. Már az első táborban éreztem, hogy jó itt lenni.

A legutóbbi hétvége központi témája egymás szeretetnyelveinek felfedezése volt, hogyan tudjuk egymást még jobban megérteni, támogatni a mindennapokban. Emellett nagyon érdekes, amikor különböző szakaszban lévő házaspárok megosztják egymással a tapasztalataikat. Nem biztos, hogy egy 2-3 éve együtt élő pár ugyanabból a szemszögből látja az adott dolgot, amit a hosszú évtizedek óta házas felek, és éppen ez az egyik, ami fontossá teszi a beszélgetéseket. Az idősebbek által megtapasztalhatjuk azt is, hogy a szeretet és a hűség egy hosszútávú történet.

A három nap során lehetőség volt a kötött programokon kívüli esti beszélgetésekre, melyek még jobban összehozták különböző embereket, általuk kicsit a mindennapjainkból is kikölköszhetünk. A beszélgetések mellett a közös feladatokra is sor került, pl.: órákésztés, szeretetnyelv teszt. Kihaszánálva a téli időjárást szánkóztunk a gyerekekkel, hógolyóztunk a kutyával, az utóbbtól talán kicsit itthon éreztük magunkat.

Hálásak vagyunk ezért az időért, amely nem csak a pihésről szolt, hanem egy útravaló a kapcsolatunk építéséhez. Ez az együtt töltött idő is segít készülni a házasságunkra. A beszélgetések és ezek az alkalmak megmutatják, hogy a házasság nem csupán érzelm, hanem egy hatalmas döntés, és egymásért vállalt mindennapi odafordulás. Ez a tábor is segít abban, hogy a közös életünket tudatosan, hittel és egymást erősítve építsük tovább.

Az ilyen alkalmak egyik legnagyobb ajándéka, hogy van időnk megállni és egymásra figyelni. A hétköznapiakban ritkán beszélünk arról, hogyan szeretünk, inkább csak tesszük a dolgunkat. Biztos vagyok benne, hogy más is hasonló érzésekkel tért haza.

Kelemen Boglárka

Ahol a szeretet nyelvein beszélünk

Mátraszentimrén, a Bagolyirtás csendes, havas világában különleges ifis hétvégét tölthettünk együtt. Nem volt mindig kötelező programlista percre pontosan. Volt viszont idő. Idő beszélgetni. Idő hallgatni. Idő gondolkodni.

Az ifis hétvége egyik központi témája az öt szeretetnyelv volt: Ajándékozás, minőségi idő, elismerő szavak, szíveségek, testi érintés.

Elsőre talán „felnöttes” témának tűnik.

De hamar kiderült, hogy nagyon is aktuális, mert minden középiskolás szeretne megérkezni valahova, így én is. Mindenki szeretné tudni, hogy fontos. És mindenki máshogy érzi ezt.

Az előadások Nagy Viki vezette beszélgetésekkel folytatódtak. Aztán annyi mondanivalónk akadt, hogy hajnalig nem lett vége. Lehet komoly dolgokról vidáman is beszélgetni.

Ugyanazon a hétvégén zajlott egy házastársi alkalom. Élő példaként.

Ahogy egymásra néznek. Ahogy vitáznak. Ahogy kibékülnek. Ezek a minták csendben hatnak. Nem hangosan. Nem erőszakosan. De mélyen.

Én a szüleimmel voltam ezen a hétvégén

Ők már korábban is példát mutattak. Kapcsolatban. Kitartásban. Szeretletben.

Vannak barátaim. Vannak haveri beszélgetések. Vannak konfliktusok. És vannak békülések. És ezekben ott van az öt szeretetnyelv. Csak sokszor nem tudjuk nevén nevezni.

Most kaptunk hozzá szavakat.

A Bagolyirtás nem csak helyszín volt.

Hanem tér. Tér a növekedésre. Kérdésekre. Kapcsolódásra.

Ez a hétvége sok mindenre nem adott kész válaszokat. De segített jobban figyelni egymásra, és talán egy kicsit jobban szeretni is. Csendesen. Őszintén. A saját nyelvünkön.

Csukás Eszter

Sokat tanultunk egymástól. Azért, mert mernek példát mutatni. Kapcsolatokban. Figyelemben. Őszinteségekben.

Különleges volt látni a felnöttes jelenlétét is.

Jól tettük, hogy eljöttünk

Téli gyülekezeti tábor Mátraszentimrén házaspárokkal és ifisekkel. Egy pár napra kiszakadni a hétköznapokból, együtt lenni, beszélgetni és megállni – ez jellemezte a Stella Egyházi Üdülőben töltött téli táborunkat. Volt, aki pár éve ifis volt, most pedig már anyuka vagy apuka, így a közösség generációkat ölelt át. A tábor témája az öt szeretetnyelv volt: az elismerő szavak, a minőségi idő, az ajándékozás, a szívességek és a testi érintés. Erről beszélgettünk, hallgattunk rövid előadásokat, és próbáltuk a saját életünkre, kapcsolatainkra lefordítani mindezt. A napokat közös imádságokkal, rövid áhítatokkal és igehirdetésekkel töltöttük. Az étkezések közösségi alkalmak

voltak, együtt ültünk asztalhoz, beszélgettünk és figyeltünk egymásra. Voltak játékos feladatok is, például készítettünk egy órát közösen; nem lett tökéletes, de nem is ez számított, hanem az, hogy időt szántunk egymásra. Szombat este az Ízlesek és Pofonok című filmet néztük meg. A

film nagyon jól kapcsolódott a tábor témájához, mert megmutatta, hogyan hatnak egymásra az emberek érzelmei, hogyan adunk és fogadunk szeretetet különböző módokon, és hogy néha csak apró gesztusok számítanak igazán a kapcsolatokban. A táborban többször eszünkbe jutott:

„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Nemcsak szó volt ez, hanem megélt alkalom, amikor figyeltünk egymásra. Ahogy a zoltár is mondja: „Örvendeztetek az Úrban mindenkor!” – valóban éreztük, hogy jó itt lenni együtt, hálát adni és tanulni egymástól. Ami még különösen megfogott, Hervay Júlia Levelek helyett című verse volt. Arról szól, hogy nem

mindig a szavak a fontosak, hanem az odafordulás és a jelenlét. Ezt a rövid részlet jól összefoglalja: „feléd fordult, mint aki egész lényével mozdul, / megölelt, mint aki először ölel, mint aki utoljára ölel.” A tábor véget

ért, de az együtt töltött idő, az imádságok, az étkezések, a rövid áhítatok és az igehirdetések, valamint a felismerések tovább kísérnek minket a mindennapokban. „A szeretet türelmes, a szeretet jóságos.” (1Kor 13,4)

Köszönjük, hogy ott lehetünk!

Balogh Gyula és Gyöngyi

Szeretettelvek nyomában – imaséta a hatodikosoknak

A házasság hetéhez kapcsolódó imasétán vettek részt a hatodikosok februárban. Kis csoportokban, játékos feladatok segítségével gondolkodtak arról, hogyan fejezhetjük ki szeretetünket a másik ember iránt. Melyik az a nyelv, az az út, amelyen ők maguk jobban érzik a szeretetet? Mit tehetünk azért, hogy szeretetben erősödhessenek a kapcsolataink? Apró lépésekkel, bátorító kapaszkodókkal juthattak előre a gyerekek ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásában. A szeretetre épülő, életre szóló kapcsolatokra, az elköteleződés vállalására készülhettek, amikor bejárták az imaséta állomásait.

Pluhár Gáborné Szűcs Enikő, iskolalelkész

Az 5. 6 osztály szolgálata a Házasság Hete alkalmából

Talán nincs olyan társadalmi intézményünk, melyet olyan régóta s annyi kihívás érne, mint a házasságot. Különösen igaz ez napjainkban, amikor az erkölcsi relativizmus korszakát éljük: az emberek a szabad döntésük alapján szabadon válogatják össze erkölcsi irányelveiket, s a Legfőbb Jó, azaz az Isten Igéjének követése már-már radikalizmusnak számít. Szükség van tehát a keresztyén hitvallásra és kiállásra az Istennek tetsző házassági és családi élet mellett. Ebben meggyőződésben született az 5.b osztály ünnepi szolgálata, melyre február 15-én került sor a Bocskai téri Református templomban. A műsor forgatókönyvét írta, valamint a zeneszámokat válogatta az osztályfőnök, Dr. Magyar Balázs Dávid. Az énekek és a műsor betanításában segítséget nyújtott: Tóthné Tóth Anikó, Orbán Istvánné és Fehérvári Erika. A szolgálat nem jöhetett volna létre Balla Máté segítségével nélkül, aki minden technikai nehézség leküzdésében élen járt.

A műsor alapkonceptiója szerint adott egy fiatal leány, akit egy hosszú nap után az ágyba parancsolnak a szülei. Ő szót fogad, aludni megy s álmában csodálatos dolog történik vele: Julia Roberts bőrébe bújjik, akinek Richard Gere megkéri a kezét. (Szerintem a nők milliói álmodoztak már erről.) Ébredés után a szüleinek elmeséli az álmát, de nagyon is tisztában van azzal, hogy még nem tudja, mi az a házasság. Elhatározza tehát, hogy iskolába érve aznap mindenkit kifagat a dologról. Az osztálytársak közül persze mindenki mond valami okosságot: pl. az esküvő lényege a közös kólázás vagy hogy a házasságkötés előtt egyáltalán nem szabad csókolózni. Szó esett a randizásról is, amikor ha a lányok sokat hallgatnak, akkor a fiúk is szóhoz juthatnak, akik sokszor csak akkor lesznek hajlandók megcsókolni egy lányt, ha gazdag. Nem véletlen, a főszereplő kislány belátja: az osztálytársak tanácsával nem sokra megy, inkább a tanároknál érdeklődik a kérdéssről. Válaszképpen az egyházi ének tanár egy olyan éneket tanít, mely a kölcsönös szeretet fontosságát

hangsúlyozza. Őt követi az iskola másik ének tanára, aki a nagyon vagány, pörgős Kollányi Zsuzsi – Lotfi Begi feat. Majka „Valahonnan” című zeneszámával megmutatta, milyen fontos az ember életében a közös vonzalomra épülő párkeresés. Hatalmas váltást hoz az állampolgári ismeretek tanára, aki nagyon unalmasan idézte fel a magyar Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi v. törvény házasságkötésre vonatkozó részét. Még szerencse, hogy az iskolában aznap hittan óra is volt, ahol a tanárnő nem a saját személyét vagy éppen élményeit, hanem az Isten Igéjét (pl. 1Móz 2,18, 5Móz 24,5, Péld 18,22 és 31,10, Mk 10,6, 1Kor 7,3–4, Ef 5,28.33) helyezi előtérbe. Ezek alapján a leány felismeri: Isten nagyon szereti a világot, az embert, s így őt is. Azt akarja, hogy az Ő segítségével és támogatásával boldogok legyen, és családban éljen. Megértette: a sok-sok vers és dalszöveg a Bibliát megerősítve mind arról szól, hogy a jó házassági és családi élet egy olyan KINCS, amelyben ott van az Isten féltő szeretete, a szerelmek kölcsönös, egymás iránti hűsége és támogatása. Ez valami igazán komoly dolog, ez már GONDVISELÉS.

A diákok szolgálatát egy meghatározó diasor tette személyesebbé, ahol Zorán „Régimódi dal” című szerzeménye alatt a szüleikkel és a nagyszüleikkel készült közös fényképek voltak láthatók.

Jóllehet a műsor begyakorlása nagy figyelmet és oda szánást követelt a gyermekektől, mégis meggyőződés, hogy tanár és diák számára egyaránt különleges örömet jelentett a szolgálat, hiszen a közös alkotás élményével gazdagodtak a gyermekek, a szülők és tanárok pedig roppant mód büszkék rájuk.

Dr. Magyar Balázs Dávid osztályfőnök-vallás tanár, 5. b osztály

Hálaadás...

Ismét tovaröppent felettünk egy újabb esztendő. Háromszázhatvanöt nap: egy hosszú, mégis rövidnek tűnő út, amelyben voltak könnyű szakaszok, voltak göröngyös emelkedők, de Isten segítségével a nehezeket is sikerült elhordoznunk.

Voltak örömök, voltak fájó csendek, melyek megtanítottak arra, hogy az idő gyógyít és türelemre tanít. Volt, amit el kellett engedni, volt, amit szívünkbe kellett fogadni. Isten most is megmutatta törekenységünket, de azt is megtapasztalhattuk, hogy mennyit kibírunk, ha nem egyedül hordozzuk a terheket.

Mennyei Atyánk! Hálát adunk családjainkért, hittestvéreinkért, valamennyi szeretet-kapcsolatunkért. Hálát adunk a boldog, napfényes órákért, percekért, és a borúsabb, felhősebb időszakokért is, amelyekkel erősítettél, formáltál bennünket. Fájó szívvel, de hálával gondolunk azokra, akik a minden élők útján elmentek, és már csak a szívünkben élhetnek. Hálát adunk azokért, akik még mellettünk, körülöttünk lehetnek, akik velünk együtt sírhatnak és örülhetnek. Hálát adunk minden egyes felkelő nap ajándékáért.

Köszönjük otthonainkat, melyek nyugalmat, menedéket jelentenek számunkra ebben a rohanó, zajos világban.

Köszönjük a hitet, szeretetet, mely a legnehezebb időkön is átsegített bennünket. Hálásak vagyunk a megélt pillanatokért, az együtt töltött időkért, az egymás iránti figyelemért.

Urunk! Hálát adunk ez újabb esztendő ajándékáért, hogy napjainkhoz napokat toldasz. Hálát adunk, hogy tiszta lappal, a remény halk lépteivel indulhatunk tovább a számunkra kijelölt úton. Megköszönve az elmúlt évet, a Te kezvedbe tesszük le az előttünk álló év minden egyes napját.

Áldd meg életünket! Vezess fényeddel utainkon, legyen békesség lelkünkben, szereteted cselekedeteinkben. Adj nekünk hálás, nyitott szívet!

Add, hogy ebben az évben egyre több szeretetet, türelmet és megértést ajándékozhatunk a Te segítségeddel!

Ámen.

Nagy Sándorné Margitka

Nagy Lajos: A szenvedés áldása (Közreadta: Szabó Margit)

A szenvedés tűzláng, mely perzsel és éget
Emészti a gyomot, bűnös kevélységet
Pusztítja keblünknek földi bálványait,
Veszteségink nyomán alázatra tanít
Hol e tűzláng tombol, a pusztulás helyén
Új tenyészet indul hit, szeretet, remény
Virága illatoz a dudva kiveszett
Tisztul és nemesbül ki sokat szenvedett

A szenvedés szikla vállunk leroskadna
Hordásához az Úr erőt, ha nem adna
De egy forrás buzog ki e kősziklából
Erőt nyer ki merít ez áldott forrásból
Ez a forrás a hit ki belőle iszik
Nem magában ámde Istenében bízik
Az győz a bű-gondon az egész világon
Győzni fog egykoron a síron és halálán

A szenvedés létra, melynek egyik vége
A földön áll a másik felnyúlik az égbe
Aki e szent hágcsón bátorsággal halad
Bár szeméből gyakran fájó könnyár fakad
Bár itt nem szakíthat sok örömvirágot
Küzdelsei után rá diadal vár ott
Mert a mennybe vezet rövid vándorútja
Jobb hazába jut, ha pályáját megfutja

A szenvedés kereszt, kik Jézust követik
E magasztos jelvényt mindnyájan viselik
Sírók, küzdők között keresd az Úr nyáját
Ne ott hol a gyönyör szilaj táncát járják
Jézus megszentelte a vérző keresztet
Nyugodjál meg szíved bármi sokat vesztett
Kereszt után jön a ragyogó korona
Aki ezt megnyeri el nem veszti soha

A szenvedés próba, aki ezt megállja
A Krisztus segedelmét türelmesen várja
Ki a csapások közt nem esik kétségbe
Bajával nő a hite s reménysége
Ki tudja, hogy Isten szeret bárha dorgál
Annak a szenvedés, gond mind javára szolgál
Ki vészbe viharba rendület lesz, marad
Előbb avagy utóbb bő jutalmat arat

A szenvedés kapocs, a világ gyönyöre
A sátán hálója testünknek ösztöne
Mind arra csábítanak hajhásszuk az élvét
Mert örök a sír és rövid az élet
De a bű, szenvedés odafűz az éghez
Az áldott valláshoz a nagy Istenséghez
Ápolja a hitet, hogy ki megsebesít
Hatalmas karjával oltalmaz, s megsegít

A szenvedés angyal, a mennynek küldöttje
Azért bocsátja a jó Isten a földre
Hogy bennünket amaz igazságra intsen
Hervadó, mulandó e világon minden
Maradandó csupán a lélek kincsei
Igyekezzünk ilyen javakat gyűjteni
Ezeken hatalma nincsen az időnek
Mindent itt hagyunk, de ezek velünk jönnek

Gyötörjön a bű, gond, epresszen a bánat
Zúgolódó szóra nem nyitom ki számat
A szenvedés útján panasz nélkül megyek
Szent igádban Uram vigasztalást nyerek
Jobb szeretnék talán rózsák közt haladni
Mint annyi ezereken örülni, vigadni
De ha úgy rendelted szenvedek és küzdök
Csak azt kérem Atyám adj odafönt üdvöt

TÁBOROZZ 2026-BAN A BOCSKAI TÉRI GYÜLEKEZETTEL!

CÉLUNK: A korábbi évekhez hasonlóan, kiszakadni az itthoni környezetből, hogy több generáció közösségében erősödjön a Krisztusba vetett hitünk!

TÁBOR HELYE:

ARANYBÁNYA ÜDÜLŐPARK TELKIBÁNYA

TÁBOR IDEJE:

2026. JÚLIUS 29 - AUGUSZTUS 2.

TÁBOR ÁRA:

- **Felnőtt:** 80.000 Ft (20.000Ft/fő/éj)
- **14-18 éves diák:** 56.000 Ft (14.000Ft/fő/éj)
- **3-14 éves gyermek:** 48.000 Ft (12.000Ft/fő/éj)
- **0-3 éves gyermek:** 0 Ft

A részvételi díj a szállást és háromszori étkezést tartalmazza.

A JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:

2026. JÚLIUS 5.

Jelentkezni a Lelkészi Hivatalban (Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1), jelentkezési lap kitöltésével és 50% előleg befizetésével lehet. 10 év alatti gyermekek jelentkezését felnőtt kísérő megjelölésével kérjük.

ÉRDEKLŐDNI: (52) 229-998

Ökumenikus imahét Hajdúböszörményben a Krisztus –hívők egységéért 2026.I.21-25.

Az ökumenikus imahét nyitó alkalmára a Szent István Római Katolikus Templomban gyűltek össze a hajdúböszörményi felekezetek tagjai. Hasulyó János plébános köszöntötte az egyházak lelkészeit és a híveket.

Az imahét alap gondolatát az ősi Örmény Apostoli Egyház adta meg - különös hangsúlyt helyezve a lelki egységre - Pál apostol Efézusbeliekhez írt levelének 4,4 részében ekképpen:

„Egy a test és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is...”

Hasulyó atya bemutatatta az Örmény Egyház gazdag örökségét. A felekezetek lelkipásztorai imát mondtak és közös ének hangzott el, felkészítve mindannyiunkat, hogy megnyissuk szívünket és ráhangolódjunk a lelki egységre.

Az igehirdetést Szabó László baptista lelkész végezte. Pál apostol efézusi levelének 4. szakaszát vette alapul, amely a krisztusi egység megőrzésére szólít. Nem emberi tett, hanem a Szentlélek teremti meg azt, a mi feladatunk őrízni.

Igehirdetése három pillérré fókuszált, a test , a lélek és a reménység egységére.

A test azt jelenti, hogy szükségünk van egymásra, egymás szeretetére és elfogadására. A lélek mindannyiunkban egy életet ad és közösségbe hív bennünket. A remény pedig iránytű, amely Krisztushoz húz, mint a mágnes a vasreszeléket.

Az igehirdetést közös ima, az Apostoli hitvallás és az Úri imádság követte. Áldásvétel után közös énekkel zárult az imaest.

Az imahét 2. napján a Bocskai téri templom adott otthont az összegyűlt híveknek. Loment Péter a gyülekezet vezető lelkésze köszöntőjében szolt a Kr. utáni I. században alapított Örmény Egyházi Közösségről az I. világháború alatt legyilkolt másfél millió áldozatról.

A kezdő ének az 586. dicséret szövege, mely gyönyörűen ráhangolt mindnyájunkat a fő mondanivalóra.”

„Bár szétszakadva él az egyház,

Jézusban mégis egy lehet.

Ha el is választ annyi korbát,

Testvérnek adj testvér kezét!”

A testvéregyházak lelkészei ígét, zsoltárokat olvastak és imádkoztak. A Baltazár Dezső Református Iskola kórusának éneke még emelkedettebbé tette az imaestet. Az elhangzott Víz István vers: Tégy mindent Isten kezébe!-arról szolt, hogy életünket bátran rábízhatjuk az Úrra!

Ezen az alkalmon ígét hirdetett Hasulyó János római katolikus plébános, az efézusi levél 4,5 szakszaszának- „Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség”-igéje alapján bontotta ki az az igehirdetés gondolatát. Egy Istenben hiszünk, bármely felekezethez tartozunk. A hit Isten ajándéka számunkra. Hogy hinni tudunk Istennek köszönhető és szüleinknek, akik ezt a hitet táplálták bennünk.

Keresztelő Szent János Jézus előfutára, ő keresztelte meg Jézus Krisztust a Jordán folyóban, ő mutat példát nekünk. A keresztség által megtisztulva bűneinktől – új életet jelent. Így formálódunk egy közösségben és növekedhetünk a hit által.

Közös imádságot Somogyi László Kálvin téri lelkipásztor mondott, az úri imádságot Lomentné Szopkó Tünde tiszteletes asszony vezette.

Nemzeti imádságunk , a Himnusz eléneklése után a lelkészek áldást mondtak

Az imahét 3. napján a Baptista Imaházban gyűltek össze a hívek. Az imaest kezdetén Szabó László baptista lelkész köszöntötte lelkésztársait és a híveket. Az igehirdetés középpontjában ezen az estén is az egység állt. Igét hirdettek a lelkipásztorok imákkal, igeolvasással, míg a hívek énekszóval hangszeres zenével járultak hozzá az imaest emelkedettségéhez.

Igét hirdetett Somogyi László a Kálvin téri gyülekezet lelkipásztora. A vezérige az Efézusi levél 4,6 szakasza volt.

„Egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felte van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik.”

Ennek az igeszakasznak a központi mondanivalója, hogy ott egység volt a széthúzás helyett. Közös atyánk meghallgatja imáinkat, gondot visel ránk, támogat életünk nehéz szakaszaiban. Mindenütt jelen van a mi életünkben.

Ezért fontos, hogy bízzunk az élő Istenben, akit mindenkor segítségül hívhatunk örömeinkben, bánatunkban, életünk embert próbáló eseményeiben.

„Mert aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni”-hangzott az igehirdetés zárógondolata.

Közös énekkel és áldásvétellel zárult az alkalom.

Az imahét negyedik napján a görögkatolikus templom fogadta az ökumenikus gyülekezetet. Bodogán László parókus meleg hangon köszöntötte az egybegyűlteket és örömmel szolt a megjelent sokasághoz.

Emelte az imaest fényét a görögkatolikus énekkar szolgálata, akik a vecsernye énekeit hozták a gyülekezet elé. Ennek az alkalomnak az igei üzenetét Loment Péter református lelkész közvetítette az efézusi levél 4,7 fejezete alapján.

„Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint” - igemagyarázatában kedves bibliai igéjéhez nyúlt Zakariás könyve 13. fejezetében.

„Azon a napon a kútíró fakad a Dávid házának és Jeruzsálem lakosainak a bűn és tisztátalanság ellen.”

A magyarázat kitért arra, hogy milyen a gyülekezet egysége a reménységre, elhívás, egy hit, egy keresztség, egy az Úr és egy az Atya. A „tulajdonos” melynek egységében vagyunk –ugyanaz. Akik vallják azt, hogy a reménység, a Szentlélek, és Jézus Krisztus megszerezte nekünk az üdvösséget az Istentől kapott ajándékként. A fogantatás pillanatában Isten már ott megajándékoz bennünket valamilyen ajándékkal és belehelyez valamely közösségbe, hogy mi is gazdagítsuk azt. A lelkipásztor is megajándékozott és a papi hivatásban kap elhívást. Mi különböző mértékben, annyit, amennyit számon tud kérni az Úr tőlünk. Amennyit kapunk, annyival szolgálunk Isten dicsőségére. Az egyház gazdagsága a sokféleség az egységben. Gazdagítsuk a gyülekezetet, ahol vagyunk! Ez az ajándék indítson bennünket hálára, de legyünk alázatosak is!

A Zsoltárok könyve 131. részének legfontosabb üzenete a hívő ember számára:

„Bízzál Izrael az Úrban mostantól fogva mindörökké!”

A Kálvin téri gyülekezeti terem meleg hangulata fogadta a Krisztus hívőket fizikai és lelki értelemben az imahét záró istentiszteletén, az ötödik estén. Az utóbbit a gyülekezeti énekkar próbapillanatai adták. Somogyi László tiszteletes köszöntötte a szép számban jelen lévő híveket.

Az énekkar magasztos éneke után Makainé Katonka Erzsébet saját versét osztotta meg a gyülekezettel. Majd Hegedüs János testvérünk ismeretlen szerző verse-Imádkozzunk!- címmel gazdagította az estet.

A lelkipásztorok a Példabeszédek és a Zsoltárok könyve igeszakaszai készítettek szívünket és lelkünket az igehallgatásra. A közösen énekelt 249. dicséret teljes összhangban volt az imahét vezérgondolatával.

Ezen az estén ígét hirdetett Bodogán László parókus az efézusi levél 4,13 verse alapján a tőle megszokott igemagyarázattal.

Az ige így hangzott ezen az alkalmon:

„Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságára a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére”

Bodogán atya prédikációja nagyon szépen vezette az egybegyűlteket az ige mentén, hogy a keresztyén élet folyamatos úton levés, állandó fejlődés, erősödés a hitben. A cél a krisztusi teljesség lehet, és ha eljutunk oda, a hitünk is felnőtté válik. Ha eljutunk, akkor tudunk hallgatni és másokat meghallgatni, megbocsájtani az ige szavával-„ az ellenünk vétkezőknek” is.

Az imahét minden alkalmán olyan lelki feltöltődést kaptunk, amelyben együtt imádkozhattunk, dicsérhettük Istent és egymás hite által gazdagodhattunk. Ez vezessen bennünket egész évben, egész életünkben!

Istené a dicsőség! Áldás, békesség! Dicsőőség Jézus Krisztusnak! Dicsértessék a Jézus Krisztus! Erős vár a mi Istenünk!

Tamus Elvira

Egymást segítve, vezetve...

A barna hajú lány elmélázva ül szobájában, figyeli a csendet. Andi a neve, húsz éves. Bár megszokta már a sötétséget, titokban mégis vágyik rá, hogy láthassa a színeket, az arcokat, a természet csodáit, a körülötte lévő világot. Számára ezek csak hangok és tapintások segítségével érhetőek el. Itt az otthonban egyhangúak a napok.

Saját otthonukban sokkal változatosabban telt az idő. Ismert minden kis szegletet, de a zeneszoba volt a legkedvesebb helye, benne a régi zongorával. Szeretett itt lenni, ahol csak a hangok számítottak. Édesapjától tanult zongorázni, aki sajnos három hónapja elment a minden élők útján. Amikor megérintette a billentyűket, úgy érezte ő is ott ül mellette, mint ahogyan régen.

Édesanyját ritkán láthatta. Egyik lábát amputálták, így férje halála után otthonba került, mivel gondozásra szorult.

Várta ezeket a találkozásokat. Sokat beszélgettek, próbálták egymást erősíteni.

Egyik délután gondozója Éva néni, odaült mellé:

-Andikám, édesanyád azt üzenete, ha legközelebb mégy hozzá, játssz nekik valamit.

Néhány nap múlva elvitték a másik otthonba. Itt nem olyan volt az illat, mint náluk: gyógyszer és tisztítószer szaga keveredett egymással.

Végig ment a már ismerős folyosón, s hirtelen meghalotta anyja kerekesszéke hangját. Megállt mellette.

-Kicsim... - suttogta.

Hallotta, hogy sír. Hallotta elfojtott lélegzetét, érezte teste remegését.

-Itt vagyok mama. – Hosszasan megölelték egymást, aztán elindultak. Bevezették a kis terembe, ahol a tolószékek halk surranása és a botok koppanása váltogatta egymást. Leültek a zongorához, majd megszólaltak az első hangok. Ma valami meleg, simogató fény szövődött a hangok köré, amelyet csak ő láthatott. Amikor leütötte az utolsó hangot, édesanyja odagurult hozzá és csak ennyit mondott:

-Látod, így is lehet világítani!

A következő hetekben kezdett megváltozni az élete. Nem látványosan, csak apró rezdülésekben, érzésekben, gondolatokban.

Édesanyját ettől kezdve hetente látogatta. Érte jöttek és

elvitték az otthon szolgálati autójával. Minden alkalommal vitt neki valamit: közösen készített karkötőt, nyakláncot vagy csak egy dallamfoszlányt. Úgy érezte javult a lelkiállapota. Már nem fájdalmat sugárzott az ölelése, inkább reményt, mintha bízna a jövőben.

-Tudod – mondta egyik alkalommal, amikor meglátogatta -, gyakran úgy érzem, te tartasz engem életben. Te, a sötétségben élő gyermekem, több fényt adsz nekem, mint bárki más.

Andi szívét melegség járta át és megszorította anyja kezét.

Azon a napon szinte teljesen megtelt a kis terem. Mint kiderült, rendezvényt tartottak, ahol mindenki mutathatott valamit magából. Jó hangulatban telt a délután. Voltak szomorú és mulatságos történetek, előadások is.

Andira a műsor végén került sor. Amikor elkezdett játszani, a hangok most valahogy másképpen szóltak. Valami újat hoztak. Bennük volt a fájdalom, a veszteség, de felcsendült a remény is. Amikor felállt, anyja megfogta a kezét és odasúgta:

-Ha akarod, újra együtt lehetünk. Itt az otthonban, egy apartmanban. - Ketten. - Te meg én...

-Én...én... veled szeretnék lenni...- dadogta.

-Akkor megtanulunk együtt járni. Te a bottal, én a kerekkel és mindketten a zenével. – mosolygott rá biztatóan.

Andi számára a sötétség hirtelen olyan tér lett, ahol kézen fogva, együtt lehet keresni az utat.

Egy hét múlva költöztek. Az apartman kicsi volt, de barátságos. Az ablak előtt egy öreg hársfa állt, melynek édes illata betöltötte a szobát. - Leültek a kanapéra. - Andi elővette hordozható zongoráját, amit a másik otthonból kapott ajándékba. Aznap új dalt játszott. A hangok győzítő illatot árasztva, új élet reményét hordozva szálltak.

-E dal címe: Kéz a kézben, együtt... – mondta boldogan.

-Szép cím és igaz. – nézett rá büszkén édesanyja.

Andi szíve hálával telt meg. Mert ebben a közös otthonban, az öreg hársfa árnyékában, a hangok ölelésében, elindult egy új kezdet, melyre mindketten régóta vágytak.

Egy új kezdet, melyben már nemcsak túlélnek, hanem valóban élnek is. Egymást segítve, vezetve, kéz a kézben, együtt...

Nagy Sándorné Margitka

Miért

Régen gondolkodom rajta, hogy vajon miért akarja most sok anyuka iskolánkba adni az ő gyermekét?

30 évvel ezelőtt alig tudtak egy osztályra valót összegyűjteni. Öröm, de ott van az öröm is. Mert ahogy kijárják a 8. osztályt (tisztelet a kivételnek), zömében eltűnnek a szülők a gyermekekkel együtt. Felsőhajtottam: Istenem! Nem akarnak ők egyháztagnak lenni? Isten nagy gyülekezetébe tartozni? Nincs ott a vágy a szívükben? Igénkben így olvassuk: "Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem". (Jn 6,44) Valami elbeszélhetetlen vágyódás az, amit Ő tud adni. Emlékszem rá, huszonéves koromban találtam rá erre a kis versre. Meg is tanultam úgy, hogy soha nem felejttem el. Sajnálom, hogy nem ismerem az íróját!. A vers címe ez:

Úgy szeretek a templomba járni

Én nem tudom miért szeretek a templomba járni
A harang, hogy megkonduljon alig győzőm várni.
A szentegyház tárva-nyitva úgy ölel magához,
S én repülök, mint a gyermek az édesanyjához.

A küszöböt, hogy átlépek szárnyat ölt a lelkem
Minden földi bűm, keservem odakünn felejttem.
Nem sóhajtok, nem sóvárgok földi gazdagságra
Az a kincsem, ami nincsen csak az Isten látja.

Itt virágok illatával szállok a magasba

Könnyhullásom a lelkemet hófehérre mossa
Hallom édes biztatásod jóságod megértem
Krisztusom, ki a keresztfán meglakoltál értem.

Zeng a drága, régi zsoltár, mindönk ajka zengi
Fönnt vigyázó Istenünknek jó voltát esengi
Míntha mennybe nyílna ablak fényesen, sugárzón
Ihletét e pillanatnak én szívembe zárom

Ó, tudom már miért szeretek a templomba járni
Itt tudok az Úr Istennel bátran szóba állni
Itt a szívem úgy megenyhül, s titkait kitarja
Árvaságom elesengem s nem vagyok már árva.

Egy kis humoros történet ide kívánczok a végére

Egyszer egy király elindult a városba, hogy boldog embert keressen. Hát nehezen sikerült, mindenütt nemleges választ kapott. Végre egy kis alacsony ember kijön a kis egyszerű lakrészéből, és felemelt fővel kijelenti: Ő boldog, megelégedett ember!

Ó, végre!-sóhajtott a király. Ha igazán boldog, adja hát oda neki az ingét!

Az ám! Neki olyan nincsen- válaszolta.

No erre felháborodott a király. Azt ne mondja már, hogy boldog és még ingje sincsen!

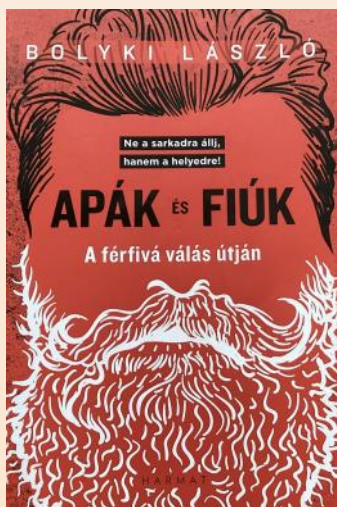
SOSEM TUDTAM, HOGY A BOLDOGSÁGHOZ ING IS KELL. -válaszolta.

Közreadta: Szabó Margit

Bolyki László: Apák és fiúk A férfivá válás útján

Könyvajánló

Bolyki Lászlót leginkább talán a Bolyki Brothers együttes tagjaként ismerjük, melyben testvéreivel zenél. De tagja a Budapesti Fesztiválzenekarnak és az Erkel Ferenc Kamarazenekarnak is, igehirdető, lelki gondozó, publicista, négy gyermek édesapja és hat kötet szerzője. Jelen esetben egy olyan férfias könyvét ajánlom, melyben nagy igazságokat tár fel, többek között azt, hogy e mai, fiatal férfiak nemzedéke az apátlanságtól szenved, mely problémának a gyökere generációk hosszú sorára vezethető vissza. Nemcsak a válás során szenvedhetik meg a fiúk, (és a lányok is!), ezt a szerző is hangsúlyozta) a követhető, biztonságot nyújtó apakép hiányát, az életlanc megszakadását, hanem az életükben jelen lévő, de nagyon elfoglalt, esetleg közömbös vagy bántalmazó apa esetén is. Mindenki érintett ebben valamilyen formában, sőt több megközelítésből is: gyermekként és szülőként is. Szomorú, saját tapasztalat az is, hogy azon túl, hogy jó kapcsolatot ápolnak, ápolnak a fiaim az édesapjukkal, anyaként nem tudtam azt a férfias viselkedésmintát átadni nekik, mely tudás birtokában bátrabban állnának meg a nehézségek előtt. És az is előfordul, mint az én esetemben is, hogy maga a szülő sem válik igazán felelős, tudatos felnőtté, ami csak még jobban súlyosbítja

a helyzetet.

A lelki gondozó a Biblia tanításait veszi alapul, s az Isten szíve szerinti férfin, Dávid király életén keresztül mutatja be, hogyan alakulhat egy férfi élete, persze bukásokon át, hiszen esendő emberek vagyunk. Fiú-Harcos-

Király-Próféta, ilyen szinteket boncolgat a szerző, de azt is kihangsúlyozta, hogy ha a „Szerelmes”, vagyis az érzelmekért felelős rész hiányzik egy férfiből, akkor csak a kötelességét teljesítő, kiégett, örülni nem képes emberré válhat. Pl. A tékozló fiú bátyja. Gondolom a testvérek is elgondolkodtak már ezen a bibliai szereplőn, akit részben meg lehet érteni, hiszen szegény az irigység bűnébe, csapdájába esett. De azzal már nem tudtam sosem azonosulni, hogy nem tudott örülni öccse visszatérésének. De ennek az örömmel az érzékelése, megélése is kegyelem. Jó ezt is tudatosítanunk magunkban, hogy hogyan állunk ezzel a kérdéssel. Tudunk őszintén örülni annak, ha egy ismerősünk, aki előtte megbántott minket, hirtelen nagy elismerésben, jutalomban, ünneplésben részesül?! Hitünk fokmérője is lehet.

Mіндеzen kérdésekkel együtt és annak ellenére, hogy a harcok lelkülettel szemben akadtak fenntartásaim, szeretettel ajánlom a testvérek figyelmébe olvasásra, kiscsoportos elemzésre, megbeszélésre.

Tardiné Szilvi

Pillanatkép

Eddig is gondolkodtam rajta, hogy írni kellene, de most indíttatást érzek, hogy elmondjam, miután kétszer egymás után elolvastam a legfrissebb igehirdetést, ahol arról olvastam, hogy az anyukáknak énekelniük kellene a kisbabáknak egészen a nagykorukig az Isten szeretetéről. Itt az intézetben annak lehettünk fültanúi, hogy az egyik anyuka bejött hozzánk az ebédlőbe, alig mondott el két mondatot, és arra terelte a szót, hogy olyan gyönyörűt énekelünk tegnap a templomban. Közölte, hogy az új énekeskönyvben a 801. ének. Ahogy bementem a szobámba azonnal kikerestem. Számomra teljesen ismeretlen. Nem emlékszem rá, hogy valaha énekeltek volna. Az anyuka teljesen fel volt buzdulva és javasolta, hogy tanuljuk meg.

-Hát, ha lesz, aki megtanítja- válaszoltam neki.

- Hát majd én-lelkesedik tovább. És már indul is az

egyik lakótársához, ahonnan biztos segítséget remélhet.

Ő így válaszolt:

- Ha kinagyítva, lefénymásolva hozza, akkor lehet róla szó hangszer segítségével.

És ez ennyiben maradt akkor. Talán még egy hét sem telt el, egyik alkalomkor jön a számonkérés felém.

-Nem tetszett ott lenni délelőtt?

-Hol kellett volna lennem? --kérdézem.

-Hát az énekórán.

-De hát én nem is tudok énekelni -válaszok bátran.

Azonnal megszólal az egyik asztaltársam.

-Mert a többi tud?

Hát jó lenne, ha sok-sok ilyen örvendező anyukák jönének ki a templomból családi vasárnapon, és vinnék tovább az örömet amerre mennek!

Szabó Margit

A lélekkovács - Filmajánló

Úgy emlékszem, hogy előzőleg már több filmet is ajánlottam gyülekezeti újságunkban a Kendrick fivérektől. A lélekkovács című filmet, mely 2024-es és az alkotó páros kilencedik filmje, melyet egy keresztény filmeknek szánt díjra is jelöltek, a férjem nagyobbik fiának felesége aján-

lotta figyelmünkbe, melyet ez úton is nagyon köszönünk neki. Ez a film és a könyvajánlóban megjelenő Apák és fiúk című könyv témájukban és az Istenbe vetett hitben is nagyon egymásra hangolódtak, egymást erősítik és örömmel tölt el, hogy mindkettőt ajánlhatom a testvéreknek.

Isaiah a középiskolát befejezve, tervek nélkül, céltalanul tengeti életét, videojáték előtt ülve, jobb esetben kosárlabda meccset játszva a haverokkal. Édesanyja egyedül neveli fodrászüzlete jövedelméből és Istenhez fohászolva fiáért, hálákat adva mindenért. Ő noszogatja fiát, hogy menjen munkát keresni és próbáljon meg felelősegteljesebb életet élni. Isaiah jó szándékú fiatalember, de híjával van még a komoly, megbízható és tisztelettudó magatartásnak. Egy nagy múltú és tekintélyes csomagküldéssel és fitnessz termékeket értékesítő cégnél helyezkedik el a főnök nagyfokú jóindulatának és lelki beállítottságának köszönhetően. Szép lassan a munkatársak és a főnök türelmével, tanító szándékával, áldozatkészségével a fiú olyan érésen esik keresztül, hogy még az édesanyja is meglepődik illetve a hitre jutott fiával együtt adnak hálát Istennek. Igaz, kicsit vontatott a film menete (123 perc), viszont a vége felé olyan izgalmas lesz, miközben bepillantást enged a csomagküldés embert próbáló háttérmunkáiba is. Így a belső lelki épülés a külső tettekben, jelen esetben egy dupla műszakban -, egy éjjelt is magába foglalva teljesebben ki, megmentve ezzel a céget a széteséstől. Az is súlyosbította a kialakult helyzetet, hogy a cég jótékonyossággal is foglalkozott, ezért további emberek, családok sorsa is kritikussá vált volna. Modern és aktuális a film témája, mert a fiatalok útkeresése, felnövése cseppet sem könnyű feladat, főleg, hogy nem vonódtak be a földmunkákba, mint elődeink idejében, vagy egyéb modernebb, komolyabb tevékenységekbe. S ha apa sincs jelen, akkor különösen nehéz minta nélkül elindulni a világban. Az Istenbe vetett hit mindenkor kapaszkodót, útmutatót biztosít, a film erre csodás példa.

Tardiné Szilvi

Családom Karácsonya

A karácsony lassan közeledett, amikor Ancsi berohant vasárnap reggel a konyhába és köszöntötte a családot. „Mindjárt itt a Karácsony!” kiáltotta. Julcsi is izgatott volt, mert a karácsony mindig különleges volt náluk. A sok dísz, az illatok, a sok közös nevetés és az együtt töltött idő járt a fejében.

A család aznap reggel elment fát venni. Útközben közösen elgondolkodtak azon, hogy semmi esetben sem vennének műfenyőt, mert imádják, amikor a luc illata keveredik a fahéjjal. Mindig túl nagy fát választottak, ez most sem volt másképp, így apa mosolyogva levágott néhány ágat a tetejéből. A fenyő ott állt a szobában, még fények és díszek nélkül is gyönyörű volt, úgy állt ott, mintha tudná, hogy ő lesz az ünnep lelke. A

következő napok tele voltak zsi-bongással és csodás vára-kozással. Reggeli rohanások az iskolába, próbák a templomban, ahol Julcsi egy karácsonyi darabot ad elő az osztályával. Forró csoki és kürtőskalács a főtéren, ahol a vásár fényei úgy ragyogtak, mintha az egész városban apró csillagok ereszkedtek volna alá. Egyik este korcsolyázni mentek, a pályán halk muzsika szólt a Diótörőből. Olyan volt, mintha maga a tél dúdolta volna.

A legnagyobb kaland azonban Dorkáéknál történt ahol a lányok elhatározták, hogy mézeskalácsot fognak sütni. A galiba akkor kezdődött, mikor a liszt nem kívánt együttműködni. Ugyanis mikor már csak a liszt hiányzott, akkor Edit meglökte a lisztes zacskót és az egész beleömlött a tálba. Julcsi tátott szájjal bámult és mikor a lányokra nézett, Dorka belemarkolt egy jó nagyot a zsákba, és azzal a maroknyi liszttel arcba dobta Julcsit. Edit annyira nevetett, hogy még észre sem vette, de a két barátnője már rá céloztak. Talált. Mindkettő. Edit erre észbe kapott és két kézzel dobott vissza. Így keletkezett egy liszt csata.

Mikor lecsillapodott a háború, berakták a sütőbe az érdekes mézes tésztát, közben megnézték egy karácsonyi filmet. Mikor megsült a süti olyan kemény lett, hogy inkább poháralátétként díszítették ki.

Végül eljött a várva várt Szenteste. Julcsi és a családja ünneplőbe öltözve indultak a templomba. A séta közben havazni kezdett. Nagyon szép volt. A templomban az osztály gyönyörűen szerepelt, Jézus születését adták elő. Este a nagyszülők házában gyűltek össze. Ínycsiklandó illatú ételek és gyönyörű ajándékok várták őket. Julcsi egy fényképezőgépet és egy tükröt kért, de az igazi vágya egy négy lábú társ volt. A szüleitől többször kérdezte már, hogy lehet-

e kutyája, de mikor örökbe akartak fogadni, mindig közbejött valami. Idén még csak nem is gondolt rá, hogy kutyust is kérhetne. Az ajándékok bontogatása közben hirtelen mindenki egy ficergő dobozra figyelt fel. Apa mosolyogva mondta Julcsinak, hogy van ott valami. Julcsi le-guggolt és Ancsival kibontotta a különös ajándékot. Ancsi felált és egy nagy öleléssel odaszaladt a szüleihez, Julcsi pedig a meghatódottságtól könnyes szemekkel kiemelte a dobozból a piros szalagos kiskutyát. „De jó!” - kiáltotta Julcsi. „Egy német juhász kölyök, amire mindig is vágytál!” Mondta anyja. „Jaj, de cuki!” Mondta Ancsi. „Mi lesz a neve?” Kérdezte apa. „Kapitány!” - mondta Julcsi.

Ez volt a család legjobb karácsonya. Julcsinak minden vágya teljesült, hiszen lett egy négy lábú társa. Sütöttek finomabbnál finomabb sütitket és finom ételeket főztek, jókat ettek. Ami pedig a legfontosabb: A család most is együtt volt, szeretetben, béke-ségben, így telt az ünnep áldottan.

Bíró Júlia 6b. osztályos tanuló

Misszionáriusok jártak nálunk

Január 19-én a németországi Liebenzelli Misszió képviselői látogattak el hozzánk. Ez egy nemzetközi, felekezeti-keresztény missziós szervezet, amelynek célja az evangélium hirdetése világszerte. A szervezet munkája az 1Tim 2,4-en alapul ("Azt akarja Isten, hogy minden ember üdvözljön..."), és többek között oktatási, egészség-

ügyi és közösségépítő projektekkal segíti a rászorulókat. A hat fiatal misszionárius iskolánk németet tanuló diákjaihoz, illetve a két hatodik osztályhoz érkezett. Tabea, a csoport vezetője egyetemi hallgató, Limana, Pia, Sarah, Elias és Micha pedig középiskolát végzett diákok, akik ezt az évet a missziói szolgálatnak szánják, mielőtt belekezdene egyetemi tanulmányaikba. Beszéltek a Biblia olvasásának fontosságáról, és hogy a mai világban is nagy szükség van a Jézusba vetett hitre. Biztatták a gyerekeket, hogy keressék Isten közelségét, imádkozzanak hozzá, mert Isten mindenkit lát: azokat is, akik egyedül vannak, és azokat is, akik félnek valamitől. A fiatalos hangvételű, de mély mondanivalójú interaktív foglalkozás közben játékos feladatok és gitárszóval kísért daltanulás is szerepelt, melyben tanulóink örömmel vettek részt. Az előadások német nyelven zajlottak. A fiatalok Magyarországot után Ugandába utaznak missziós szolgálatra. Szolgálatukra és életükre Isten gazdag áldását kérjük!

Kissné Czeglédi Erika

Bolygókról, csillagokról, űrutazásról

2026. március 06-án, pénteken az Együtt Böszörményért Egyesület szervezésében Csillagászati és űrtudományi edukációs fesztiválnak adott helyet iskolánk, valamint a Bocskai téri református templom.

A tornacsarnokban felállított Utazó Planetáriumban Naprendszerünk bolygóinak varázslatos világát, a Világegyetemet lenyűgöző, szemet gyönyörködtető előadás keretében csodálhatták meg a tanulók. Megfigyelhették ugyanakkor a csillagos égbolt jelenségeit, nagyon sok tudnivalót hallhattak bolygókról, üstökösökről, csillagködökről.

A Tapintható Univerzum Kiállításon 77 3D nyomtatással előállított makettet, köztük 46 égitestet, 9 egyedi, kézzel készített modellt tekinthettek és tapinthatnak meg az érdeklődők. Volt köztük valódi meteorit darab és egy becsapódás

során keletkező tektit nevű képződmény is.

Sok-sok információs anyag és kvíz várta a diákokat a Bükki Csillagda standjánál. A kíváncsiak kisebb és nagyobb távcsövön keresztül kémlelhették a Napot.

A programsorozat részeként iskolánk udvarán fát ültetett Farkas Bertalan kutatóűrhajós a világhírű zongoraművésszel, zeneszerzővel, Péter Bencével. Ezt követően a

templom előtt közös fotózáson vettek részt kis elsőseik és végzőseink az előbb említett hírességgel.

A templomban az első magyar űrhajóstól egy rendkívül érdekes, személyes élményekkel, történetekkel, képekkel színesített előadást hallgathattak meg nemcsak tanulóink, hanem más iskolákból érkező gyerekek és az érdeklődő helyiek is. Megtudhattuk, hogyan lett vadászrepülő, mi készítette arra, hogy űrhajósnak jelentkezzen, hogyan zajlott a kiválasztás folyamata, milyen próbatételeket kellett kiállniuk a leendő pilótáknak. Korabeli videófelvételen láthattuk, milyen tevékenységeket végeztek 1980-ban a Szojuz-36 fedélzetén az asztronauták, hogyan teltek a mindennapjaik. A csaknem egyórás előadás végén kérdéseket tehettek fel a diákok, majd lehetőség volt dedikálásra és közös fotózásra is.

Nagyon örülünk, hogy iskolánk lehetett a helyszíne ennek a csillagászati-űrtudományi programnak!

Bízunk benne, hogy a személyes találkozás élménye mellett számos ismerettel is gazdagodtak a gyerekek!

Kiss Szilvia igazgatóhelyettes

„Repkedők, úszkálók
csúszómászók ugrálók”

Állatok a Bibliában

Napközis Hittantábor

Június 29-től július 3-ig

A Bocskai téri Református Egyházközség és a Baltazar Dezső Református Általános Iskola Szervezésében

Részvételi díj: 28 000 Ft

Ha egy családból

több gyermek vesz részt: 25 000 Ft

Bővebb információ: www.bocskaiter.hu

Farsang

Február utolsó péntekje a farsangi mulatozás jegyében telt. Délelőtt alsós diákjaink és tanítóik jelmezbe öltözve tették vidám hangulatúvá a tanórákat és a szüneteket, délután pedig farsangi kavalkád vette kezdetét. Az 1–2. évfolyamosok a tornateremben jelmezes felvonuláson vettek részt, majd Peti bohóc varázsolta el őket bűvészlükkjeivel. A vidám programot közös táncmulatság zárta. A 3–4. évfolyamosok különféle osztályprogramokkal tették színesebbé ezt a napot, hiszen vidám jelmezes játékdélután, hotdog partit és diszkót is szerveztek.

Szintén ezen a napon tartottuk felsőseinknek is a farsangi mulatságot. A diszkó 17 órakor kezdődött az ebédelőben Kathi Gréta és Jánosi Bence nyitótáncával, mellyel megalapozták a felhőtlen hangulatot. Hagyományainkhoz híven a hetedik évfolyamos diákok büfével és tombolasorsolással készültek, melyekben Teca kocsmája és az Instagram világa elevenedett meg. Az este folyamán kihirdetésre került a leg-, leg-, leg- választása eredménye a

nyolcadik évfolyam diákjai közül, melynek eredménye lentebb olvasható. A vidám hangulatról dj Mészty gondoskodott egészen a kilenc órás kapuzárásig.

Reményeink szerint ez a nap kikapcsolódást jelentett minden diák számára és sikerült vidám hangulatban elbűcsúztatnunk a telet.

Legszébb lány: Tóth Zsófia

Leghelyesebb fiú: Zeke László

Legsegítőkésebb lány: Uzonyi Antónia

Legsegítőkésebb fiú: Kovács Balázs

Legsportosabb lány: Oláh Anna Kata

Legsportosabb fiú: Abuczki Péter

Legokosabb lány: Marjai-Tóth Hedvig

Legokosabb fiú: Erdei Szabolcs

Legtrendibb lány: Balogh Vivien

Legvagányabb fiú: Balogh Róbert

Orbán Istvánné és Varga Judit Rózsa

Kapunyitogató, iskolaváró

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon....!”
(Péld.22:6)

Az előző évekhez hasonlóan ebben a tanévben is játékos foglalkozásokra hívtuk és vártuk a nagycsoportos gyerekeket és szüleiket.

A leendő első tanító nénik idén is izgalmas foglalkozásokkal készültek a gyerekek fogadására. Volt itt téli móka izgalmas kísérletekkel, farsangi kavalkád, sportos kihívás és hittanos foglalkozás.

A játékos alkalmak az óvoda-iskola zökkenőmentes átmenetelét, valamint az iskolai élettel, a tanító nénikkel való ismerkedést segítették. Így a gyerekek már ismerős arcok között, ismerős környezetben kezdenek meg tanulmányukat szeptemberben.

Lomentné Szopkó Tünde tiszteletes asszony „Egy korszak vége...” A hitre nevelés lehetőségei a családi életciklusokon keresztül, Kissné Rácz Ildikó igazgatóhelyettes, fejlesztőpedagógus pedig az „Iskolaérettség, iskolára készülődés.” című előadásaiakkal nyújtottak segítő támogatást az érdeklődő szülők számára.

Záró eseményünkön a leendő első tanító nénik engednek egy kis betekintést tanítási gyakorlatukba nyílt órák keretében.

Örömmel tölt el bennünket, hogy idén is kimagaslóan

sokan érdeklődtek iskolánk iránt és több mint 70 család adta le jelentkezési lapját. Hálával ölt el bennünket, hogy a fenntartó presbitérium támogatásával a jövő tanévet három első osztállyal tudjuk elindítani.

Ezúton is köszönöm Csukásné Bernáth Krisztina, Debreczeniné Szolnoki Szilvia, Kiss Judit, Pócsi Mariann és Turgyán Boglárka tanító nénik lelkiismeretes munkáját.

Hálásak vagyunk a sok csillogó szempárért, a vidám gyermekmosolyokért, az érdeklődő szülőkért és a tanító nénik lelkiismeretes, kitartó munkájáért.

Kissné Rácz Ildikó igazgatóhelyettes

AZ EGYHÁZI OKTATÁS ÚJRAINDULÁSA HAJDÚBÖSZÖRMÉNYBEN 1995-2006

„Kis tanteremből nagy iskola”

A Baltazár Dezső Református Általános Iskola létrehozásának mérföldkövei

Egy jubiláló intézmény kötetébe mindenkor megtiszteltetés írni. Különösen igaz ez egy református egyházi iskola életét bemutató műre, melynek lapjai főhajtásként követik egymást a történelem Urának gondviselése és végzése előtt.

Tény, az utazó, aki a századfordulón Bösörménybe látogatott lépten-nyomon megtapasztalta, hogy a település virágkorát élte: a város anyagi javakban és népességszám tekintetében is gyarapodott. Ugyanis amíg pl. az 1894/95-ös tanévben az elemi iskolába járó gyermekek létszáma csaknem 2300 volt, addig az 1902/03-as tanévben már elérte a 3776 főt. A helyi „közoktatás” megújítása tehát elkerülhetetlenné vált. A Vallás és Közoktatási Minisztérium 1904. március 31-én főgimnáziumnak nyilvánította a helyi középiskolát, ezért az épületben működő elemi fiúiskolát kiköltöztették az épületből. A század eleji nagy építkezéseknek köszönhetően jöttek létre Hajdúböszörmény meghatározó oktatási intézményei, melyek a közös történelmi múlt és örökség okán a városvezetés patronálásával a helyi református egyház fenntartásában álltak: a Bocskai István Gimnázium és a szorosban hozzá kapcsolódó Kálvineum, a Központi Fiú- és Leányiskola, Polgári Leányiskola (később: Baltazár Dezső Polgári Leányiskola), a Bethlen utcai, Kálvin téri és Szekeres-közi református iskola. A megannyi diák, tanító és iskolaépület ellenére az oktatás, egészen 1908-ig egyetlen elemi iskolai igazgató felügyelete alatt állt, s csak ezt Hajdúböszörményi Leányiskola, 1907. (Forrás: Hajdúsági Múze-

Hajdúböszörményi Leányiskola, 1907.

(Forrás: Hajdúsági Múzeum, jelzet: HMFA.09401 Közlése a Múzeum szíves hozzájárulásával.)

um, jelzet: HMFA.09401 Közlése a Múzeum szíves hozzájárulásával.) követően hozták létre az önálló helyi oktatási intézményeket. Röviddel érkezése (1911) után pedig Baltazár Dezső lelkész nem csak elévülhetetlen érdemeket szerzett a helyi kultúra művelésében (pl. Lel. készjegyesület című lap beindítása), de nemes harcot vívott a tanárok s tanítók méltóbb bérezése érdekében is.

Ám Baltazár püspök halála (1936) után közel tíz esztendővel s egy világgéggel már zűrzavaros idők következtek. A kommunista diktatúra hazánkban is totális uralomra

tört, melynek a legnagyobb kárvallottjai az egyházak voltak: a kompenzáció nélküli földreform, az ún. „B-listázás”, a kötelező vallásoktatás eltörlése mellett az iskolák államosítása mutatta az államhatalom többfrontos támadását az egyházak ellen. Az 1948. évi XXXIII. törvény a Magyarországi Református Egyház esetében 1100 községi iskola és az azokhoz járuló egyéb intézmény (pl. alapítvány, nyugdíjintézet, kórház, lakóotthon) elvesztését eredményezte, melyek közül 513 népiskolaként, 24 fiú- és leány gimnáziumként, 14 pedig polgári iskolaként működött. 1952 nyarára pedig csupán a Debreceni Református Kollégium maradt meg az egyház kebelén. A rendszerváltozás (1989) azonban új reményeket hozott, mely felgyorsította a hazai egyházak vágyakozását, hogy „kilépjenek végre a templomi beszorítottság állapotából, s a növekvő társadalmi igényeknek megfelelően kiterjesszék szolgálatukat”. 1989. október 23-án elkészült az Alkotmány (1949. évi XX. sz.) módosítása, megerősítve a szólás-, sajtó-, vallás-, egyesületi és gyülekezési szabadságot, 1990-ben pedig megjelent a „Lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról” szóló törvény (1990. IV. sz.). Nem véletlen, hogy a társadalmi közhangulat, valamint a jogszabályi környezet demokratikus irányváltása miatt pl. már a Hajdúvidéki Református Egyházmegye Esperesi Hivatalának 1989. augusztus 15-én kelt körlevele szerint az egyházvezetés kérte azokat az egyház községeket, amelyek az elmúlt időszakban elvett, vagy kisajátított ingatlanjaikat meghatározott és megnevezett gyülekezeti céljaik megvalósítására vissza kívánták igényelni, hogy szándékukat a Tiszántúli Egyházkerület Püspöki Hivatalához a hónap végéig jelentsék be. Ám a visszaigénylés kérdéseinek tisztázása elhúzódott. Végre 1991. július 10-én megjelent a „volt egyházi ingatlanok tulajdonjogi helyzetének rendezéséről” szóló 1991. évi XXXII. törvény, melynek „felhívására” a református egyház október 30-ig összeállította a törvényileg visszaigényelhető ingatlanok listáját és beküldte a Művelődési és Közoktatási Minisztériumba, mely végleges döntésig 10 évre szóló elidegenítési és terhelési tilalom alá helyezte az érintett ingatlanokat. Az 1992-es esztendő első felében már megszülettek az első határozatok, s az egyházközségek az érvényes presbitériumi és minisztériumi döntéssel a birtokukban bátran a helyi önkormányzathoz fordulhattak, s az egykori tulajdonukban álló iskolaépületeket visszakérve, vagy egy másik, alkalmas ingatlan átadását igényelve újra református iskolát indíthattak. S mert a Bocskai téri Református Egyházközség egyik presbitériumi jegyzőkönyve szerint „az egyházközség idősebb tagjai nem hajlandók elfelejteni az 1945 előtti állapotot, amikor iskolát tartottunk fenn a több, mint 100 hold szántó évi jövedelméből és közadakozásból” nem meglepő, hogy a gyülekezet tagjait élénken foglalkoztatta a református oktatás újraindításának kérdése.

Jóllehet az 1983-as esztendőől immáron Bocskai és Kálvin téri gyülekezetekbe szerveződő helyi református-

ság jogalapját (tulajdonjogi értelemben) a Minisztérium óriási ingatlantömeg esetén találta megalapozottnak, a két gyülekezet az 1992. május 19-én a Polgármesteri Hivatal részére eljuttatott beadványa szerint azonban nem ragaszkodott minden ingatlan visszaigényléséhez. A Bocskai téri gyülekezet elsősorban a hajdani Központi Fiú- és Leányiskola visszaadását remélte. A visszaigényelt egyházi ingatlanok jogi sorsának rendezése érdekében a helyi önkormányzat egy eseti bizottságot hozott létre, mely 1993 novemberére kidolgozta azt a javaslatot, miszerint a közös történelmi múlt okán a Bocskai és Kálvin téri gyülekezetek részére a Bocskai István Általános Iskola teljes épületegyüttese (korábban: Központi Fiú- és Leányiskola, később: „2. sz.” iskola) kerüljön átadásra. Ám annak köszönhetően, hogy az egyházközségek inkább az „egy templom, egy iskola” elv érvényesítését óhajtották, végül az a megegyezés született, hogy a Bocskai téri gyülekezet a „2. sz.” Bocskai István Általános Iskola egykori leányiskolai szárnya (8 tanterem és kiszolgáló helyiségek), a Kálvin téri egyházközség pedig a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola II. Rákóczi Ferenc utca 2. sz. alatti 8 tanteremből és tornateremből álló ingatlana felett szerezne tulajdonjogot. Így született meg 1994. június 15-én a helyi önkormányzat 122/1994. sz. határozata, melyben a megnevezetett ingatlanokat a képviselőtestület minősített többséggel újra egyházi tulajdonba adta. Sajnálatos azonban, de a kis református iskola indulását kezdetben a helyi szülők és tanárok is kételkedéssel fogadták. A nehézségek azonban nem szegték kedvét az egyházközségnek, hiszen néhány héttel később, 1994. április 17-én a vasárnapi Istentiszteletet követően a gyülekezeti tagok 128 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül „elvi döntést hoztak a református általános iskola beindításáról.” A szükséges háttérmunkálatok eklatáns példája az iskola költségvetési tervezetének kidolgozása, melyben nagy érdemeket szerzett Csiha László. A gyülekezet tagjai immár hivatalosan is kinyilvánították: nyolc évfolyamos iskolát kívánnak indítani. A presbitérium 1994. október 7-én tartott ülésén megerősítették az Iskolaügyi Bizottság tagjait, Csiha László vezetésével, valamint sor került a „sokak által jelölt pedagógus”, Eszenyi Balázs ideiglenes igazgatóvá történő megválasztására is. Ugyancsak 1994. őszén történt, hogy az iskola létrehozásának konkrét lépéseiről, valamint az oktató-nevelő munka szellemiségéről tájékoztató közleményt tett közzé Orosz József és Eszenyi Balázs a Szabadhajdú helyi hetilapban. Határozott fellépésüket sürgette a jelentkezési határidő (1994.

szeptember 28.), valamint a beiratkozási időszak (1994. november 28–december 3) közeledése. Mindeközben a tanítás megszervezése már nagy kedvvel és lendülettel folyt, hiszen 1995 májusára elkészült az iskola Alapító okirata, költségvetése, valamint Pedagógiai programja. Ezekhez járult még a helyi önkormányzat és a gyülekezet közötti ún. „intézmény fenntartási megállapodás” kidolgozása is. S bár a feljegyzések nem tanúskodnak a névválasztás kérdéséről, az bizonyos, hogy ugyancsak a május 26-án felvett presbitériumi jegyzőkönyvben olvasható elsőként az intézmény neve: „Baltazár Dezső Református Általános Iskola”. Tavasszal tovább folytatódott az iskolaindítással kapcsolatos szervező munka, melynek keretében többek között kiegészítésre került az Alapító okirat és a költségvetés, a helyi Intézményfelügyeleti Iroda részére benyújtották az iskola végleges Pedagógiai programját, valamint a szükséges szakhatósági engedélyeket. Június 4-én pedig sor került az iskola létrehozását célzó korábbi elvi döntés ünnepélyes közgyűlési megerősítésére, amikor is a gyülekezet 175 névjegyzékbe felvett tagja ellenszavazat nélkül kijelentette: a kidolgozott és elfogadott dokumentumok ismeretében református egyházi iskolát alapít. Az egyházközség gondos és körültekintő munkáját, a képlékeny és változó jogi környezet ellenére siker koronázta, hiszen 1995. június 26-án dr. Vecsey Sándor jegyző kiadta a Baltazár Dezső Református Általános Iskola működési engedélyét.²² Az iskola működésének gazdasági részletszabályait a helyi önkormányzattal júliusban kötött, nyolc pontból ún. fenntartói megállapodás rendezte. A Bocskai iskolával közös érdekű dologi és anyagi kérdéseket pedig egy külön, hét pontból álló működési megállapodás tisztázta. S mert kezdetben a Baltazár iskola csupán egy tantermet s egy szertárt kapott vissza, a kontraktusok fontos részét képezte az a kitétel, hogy az iskola az újabb osztályok indításával jelentkező helyiség igényeket a következő tanév kezdete előtt jelezte a Bocskai iskolának mindaddig, amíg az egyházi iskola birtokba nem vette az egykori Központi leányiskola teljes épületét. Epilógus: a Baltazár Dezső Református Általános Iskola létrehozásának történetét vizsgálva meg ható fellapozni a régi régi megsárgult, vagy éppen kifehéredett levél- és irattári dokumentumokat, hiszen az 1995. augusztus 25-én mindösszesen egy tanteremmel, 12 paddal, valamint 22 beiratkozott diákkal rendelkező kis iskola ma már 460 diáknak ad otthont. Valóban, az intézmény sorsa és működése bizonyítja, hogy „Gondja van az Úrnak az útra, amelyen jártok” (Bír. 18,6). Legyen és maradjon az iskola közösségével továbbra is a Mi Urunk jóindulata.

*Dr. Magyar Balázs Dávid vallástanár
(A 30 éves jubileumi évkönyvből átvéve a hivatkozások mellőzésével.)*

Anyakönyvi hírek 2025. December-2026. Január-Február

Kereszttségben részesültek:

Varga Panna; Lakatos Attila; Kovács Gréta; Kovács Eszter; Balogh Robert
Sándor; Pataki Piros; Nyenyestyán Sándor; Szabó Regina Léna; Kovács Ben;
Markovics Marcell; Varga Zsófi; Varga Olivér; Varga Dominik.

Házasságukra áldást kértek:

Marton Zsolt és Borbély Andrea

Temetések:

Tóth Antalné sz: Mező Zsuzsánna (88); André József (89); André Józsefné sz:
Mányák Erzsébet (88); Tardi Sándor (80); Dr. Kotány László (80); Erdős Sándor
(91); Gergely Antalné sz: Szabó Zsuzsánna (77)

Várunk rendszeres gyülekezeti alkalmainkra!

Istentisztelet és gyermek istentisztelet	Vasárnap 9–10 óra	Hetente	Az ovis és kisiskolás gyermekek az ének alatt átmennek a gyülekezeti terembe foglalkozásvezetővel	Bocskai téri Református Templom
Hétkezdő reggeli áhítat	Hétfő 7:45-8 óra	Hetente	BDRÁI tanulóinak és az érdeklődőknek	
Imaközösség bibliaórája	Hétfő 14:30-15:30	Hetente	Igehallgatás, imádkozás, egymás meghallgatása	Az alkalmak nyíltak, bárki részt vehet rajtuk.
Férfi kör	Szerda 18 –19 óra	Minden hónap 1. és 3. szerdáján (októbertől júniusig)	Férfiaknak, édesapáknak	
Mindenki bibliaórája	Péntek 18 –19 óra	Minden páros héten pénteken	Az aznapi újszövetségi igazságszólás megbeszélése	Helyszín a Gyülekezeti Ház, Bocskai tér 7
Élő kövek ifi	Szombat 15 –18 óra	Hetente	14-24 éveseknek	
Kis ifi	Szerda 15:30-16:30	Hetente (októbertől júniusig)	11-13 éveseknek	Gyülekezeti ház
Szeretgető	Csütörtök 10 óra	Minden hónap 1. és 3. csütörtökén	Mama és baba (3 éves korig)	Gyülekezeti ház
Istentisztelet	Szerda 13:30-14:30	Minden hónap 2. és 4. szerdáján	Az otthon lakóinak	Szent Kamill Idősek Otthona
Istentisztelet	Csütörtök 10-11 óra	Hetente	Az otthon lakóinak	Fazekas Gábor Idősek Otthona
Istentisztelet	Vasárnap 15 óra	Minden hónap 1. vasárnapján	Pród	Művelődési Ház
Istentisztelet	Vasárnap 15 óra	Minden hónap 2. vasárnapján	Hajdúvid	Ócska Iskola/ Művelődési Ház
Pedagógus bibliaóra	Kedd 16 30	Minden hónap 2. keddjén	Pedagógusoknak	Gyülekezeti Ház

A Bocskai téri Református Egyházközség Gyülekezeti Hírlevele

Megjelenik kéthavonta. Nyomdai előállítás: Litográfia Nyomda Debrecen Felelős kiadó: Loment Péter lelkipásztor. Szerkesztők: Barakné Horváth Eszter és Loment Péter. Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen terjesztjük. Bizonyosgatólevelet, írásokat a bocskaiteri.ujzag@gmail.com e-mail címre várjuk

Számlaszám: 10400346-00026769-00000008

4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.

Tel./Fax: (52) 229-998

E-levelet: bocskaiteri.egyhaz@gmail.com

<https://bocskaiter.hu>

Lapzárta: május 17.

